

Encsi Hírek

2014. december

A város polgárainak lapja

“Adni örömtelibb, mint elvenni”

Az év vége közeledtével számvetést tartunk egyénileg és egy-egy közösségben is.

Mozgalmas, eseménydús évet zárunk. Sokáig nem várható, hogy egyszerre három választást éljünk meg, hiszen idén egybeesett az országgyűlési, az európai parlamenti és az önkormányzati választás.

Ez az időszak elsősorban a versengésről szólt, melyek során néha túlfeszültek az indulatok. A kulturált demokráciákban azonban a kampányidőszak lezárultával ennek is végeszakad. Az emberek megnyugszanak, visszatérnek a hétköznapi világába, és elkezdene dolgozni egy közös cél érdekében. Úgy érzem, hogy ma már lassan, fokozatosan ezt az időszakot éljük. Hiszen közös a cél mindenki számára, a város, az ország életének zavartalan működése, a már meglévő eredmények továbbvitele, az életminőség jobbá tétele, maradandó érték hozzáadása a jövő nemzedék számára.

2014-ben hasonlóan az elmúlt évekhez lehetőségünk minden téren főleg pályázatok segítségével, de saját erővel is igyekeztünk kihasználni. Erre törekszünk majd a jövőben is.

Vannak terveink, álmaink, hiszen enélkül a munka, a kitűzött cél lendületét veszítheti.

Ezek között a legfontosabb az új munkahelyek létrehozása. Mindenki számára elsődleges a megélhetés. Lehetőséget kell adni arra, hogy ezt értékkeretéssel, munkával érje el. Talán ez a legnehezebb feladat, de mindannyian azon dolgozunk, hogy kimozdítsuk közösségünket a holtpontonról. Vannak pozitív változások ezen a téren.

Mindemellett a jó hangulat, a komfortérzet is fontos polgáraink számára.

Intézményeink eddig is töltik telhetően szolgálták a várost. Szeretnénk az eredményeket megtartva, megőrizve tovább javítani a lehetőségeinket, kihasználva az összes adottságot, valamennyi eshetőséget. Jó gazdaként az önkormányzat mindent elkövetett az állagmegóvás, de a szolgáltatás bővítése érdekében is. Ezt továbbra is meg kell tartani. Fel kell mérni, milyen összefogás, civil segítség tudná munkánkat hatékonyabbá, eredményesebbé tenni.

Teréz anya gondolata, hogy „Ne várjatok vezetőkre, csináljátok meg magatok!”.

Kérjük ennek érdekében a város polgárait, legyenek partnerek ebben. Szeretnénk bevonni mindenkit munkánkba, aki tanácsokkal, önkéntes munkával, egyéni kezdeményezéssel a város jobbá tételén kíván dolgozni. A jobb körülmények megteremtése akkor várható el igazán, ha mi is teszünk érte. Különösen az adventi időszak, a karácsony várása, a szeretet ünnepe juttatja eszünkbe azt, hogy másokkal is törődnünk kell, nemcsak magunkkal.

„Kínálkozik egy ünnep, és ilyenkor az emberek nyitnak némi rést szorosra zárt kagylóhéjukon, többségük ajándékoz, tehát odafigyel szeretetre, és ebből a

figyelmességéből juthat másoknak is. **Mert az ünnep arról szól, hogy adni örömtelibb, mint elvenni; a szeretethez kevesebb energia kell, mint a gyűlölethez.** Aki ad, magát is jobbnak gondolja, részese lehet így az ünnep kegyeletének, még akkor is, ha nem vállalásos.”

Kontra Ferenc

A szolidaritás, az együttérzés, az empátia kicsit talán háttérbe szorult a mai emberek életében. Az igazi ünnepi gondolat felgyorsult világunkban olykor feledésbe merült. Helyette egy ajándékokat hajszoló, elanyagiasodott szemlélet vette át a Jézusi üzenet helyét. Fontos, hogy különbséget tudjunk tenni pénzváltás és megváltás között. Az adventi elcsendesedés idején próbáljuk meg tekintetünket a plázák, kirakatok csillogásából a magasba emelni. A külsőségek megmaradtak, de a Karácsony lényege, a szeretet egymás iránt, háttérbe szorult. Szükséges az áhítat, a tiszta lelkiismeret kialakítása, amennyiben rajtunk múlik, kiengesztelődés a környezetünkben élőkkel, a belső béke és harmónia, az a jóérzés, hogy valakivel jót tettünk, valakit szeretettel ajándékoztunk meg. Mindezt könnyebben-nehezebben magunk is elérhetjük, és mindebben másoknak is segíthetünk. Igazzá válik a mondás, hogy „Ha veszel, megtelik a kezed, ha adsz, megtelik a szíved.”

Kövessük ezt a gondolatot az ünnep eljövételére várva az Advent időszakában is. Arra a csodára készülve, mely minden évben megismétlődik, mely megtölti életünket, szívünket, lelkünket.

Valójában egész életünk nem más, mint készülés, készülődés. Teljesebbé akarunk válni. Most élünk, de egész valóunkkal a jövőbe tekintünk. A szeretetet, a Karácsony befogadását tanulunk kell. Érzékennyé kell válnunk mások iránt, minden tőlünk telhetőt

megtenni, hogy az ünnep mindenki számára kicsit jobb, kicsit könnyebb, szebb legyen. Jézus üzenete így szól: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, hogy egymás szeretni fogjátok.”

(János 13, 34-35)

Úgy érzem, mi is példát mutathatunk, mint önkormányzat együttműködve mindenki; egyházzal, civil szervezetekkel, magán-személyekkel, intézményekkel, hogy rendezvényeinkben, értékes, közös együttléteinkkel, kis műsorainkkal, a város ünnepi fénybe öltöztetésével reményeink szerint, megtöltjük tartalommal az Adventet.

Lassítsunk! Használjuk ki az ünnep perceit arra, hogy feltöltődjön szívünk, lelkünk az elkövetkezendő hosszú hónapokra. Addig, amíg több időt tölthetünk újra szereteteinkkel. Figyelmességünkkel, együttérzésünkkel megmutathatjuk, hogy mennyire fontosak számunkra, hálások vagyunk nekik a támogatásukért, vagy csak azért, hogy velünk vannak. Hiszen a család, mely biztos háttérrel ad, alapvető építőköve, támasza minden-napjainknak.

Manapság, mikor minden a fejlődésről, a gazdagodásról, növekedésről, a pénzről, a sikerről szól, mi inkább csendesedjünk el, méltó módon az egyházi év kezdetéhez, az Advent időszakához.

Egy régi imádsággal kívánok minden encsi, abaújdevecseri és fügedi polgárnak áldott, békés karácsonyt és boldog új évet!

„Íme tudtul adjuk:

Dicsőség a mennynek, békesség a földnek, Nyújtsanak ma jobbot Kik egymásra törnek.

Harc, háború szűnjék, vérpatak megálljon,

Nemzetek szívébe Jóakarát szálljon:

Szeretet szent lángja egekig lobogjon...

Az az áldott Kisded, oh, hadd mosolyogjon.”

Szeles András
polgármester

KARÁCSONYKOR TESTET ÖLT AZ ISTENI SZERETET

Az emberek váraкоznak a karácsony örömére és a lelket emelő ünneplő érzésre.

A váraкоzó két részre osztható. Az egyik a hitében, vallásában még megmaradó ember, aki gyermekkori élményeit is feleleveníti, amikor a Karácsonyra készül. Szentmisére jár, Szentgyónást végez, Szentcsalád-járásban imádkozik, lelkében is felkészül az Isten szeretetének érzésére.

A második váraкоzó csoport a hitében megfogyatkozott, vagy hitetlen ember. Ezen közeget eltávolodott a vallástól, az Istenbe vetett hittől. Számára a karácsony nem más, mint egy találkozás az egy éve nem látott rokonokkal, barátokkal. Ezen csoport számára a reklám világa adja a felvilágosodást, hogy mit kell vásárolni, milyen menüt kell fogyasztani az ünnepeken, és milyen ajándékot illik adni a hozzá közel álló embereknek.

Ezt a második közeget lélekben szegényeknek mondanám, akik elhiszik a fogyasztói világ reklámját, akik lehet, hogy anyagiakban gazdagok, de lelkük kong az ürességtől. Ismeretük, érzésviláguk csak az anyagiaknak, a mában élő fogyasztó közeget szól, és számukra ez teljesen betölti életük értelmét, célját.

A Krisztusban hívó közösség számára az ünnep étkezési és vásárlási szokásai csak kellékek. A hívó ember soha nem vitatta, hogy a gasztronómia az ünnep kiemelkedő kelléke, de nem ez a lényeg! Soha nem volt üldözendő vagy eltűrt a családi összejövetel, sőt keresztény tanúságtétel.

A keresztény közösség szerte a világon Karácsonykor a szeretet ünnepére emlékezve ünnepel. Emlékszik a megváltás előtti váraкоzó adventi időre, amikor az emberiség várta az áteredendő bűneitől való szabadulást. Ez a váraкоzás a teremő Isten és a megváltó Jézus nélkül csak váraкоzás, óhajtozó ábránd lett volna. A Teremő Isten irgalmas szeretete és a Fiú Isten önfeláldozó szeretete nélkül sem lett volna lehetséges.

A karácsony azért a szeretet ünnepe, mert a Teremő Isten emberhez lehajló szeretetéből születik a megváltás. A Krisztus, a második isteni személy, a Teremő Atya és az emberek iránti szeretetből vállalja a megváltást a megtestesülést. Az örökké létező Krisztus vállalja, a lélek örökké valóságából a fizikai testben történő születést, hogy a test által elkövetett bűnt, a testi szenvedés, majd végül a halál hozza meg a szenvedés fáján, a kereszten.

Az emberiség a Megváltó előtt már lélekben vágyott a megváltásra, arra a lelki állapotra, amikor az ember újra a Teremő Isten gyermeke lehet, újra gyermeki szeretettel lehet az Isten szeretett gyermeke, azaz visszaáll az Atya és a Fiú szeretet kapcsolata. De ehhez az Atya fiának Krisztusnak szeretetére, önfeláldozására volt szükség. Ciceró a váraкоzásról, régi jóvendőléről ír, hogy majd megjelenik egy király, aki előtt az

emberiségnek, ha meg akar menekülni meg kell hódolni. Vajon ki lesz, és mikor jön el? kérdi a pogány szónok. (De Dimin 2,54)

Vergilius a IV. echlogában le is írja ezt a Kisdedet által jelzett új korszakot:

„Titokzatos gyermek születik, az Istenség fia, aki által megújul az egész teremő, aki megöli a kígyót, eltörli a bűnt és békét hoz az egész földnek. Ezután a szabadító után váraкоzott az egész pogány világ, akit mi Kisdednek, az Isten fiának hívunk. Kicsinnyé lett, hogy naggyá legyen, szegénnyé lett, hogy minket meggazdagítson. Idegennek születik, hogy minket a mennyei hazánkba vigyen. Nincs helye az országban, hogy nekünk helyünk legyen a mennyországban.

A pogány rómaiak szaturnáliát ültek rettentő tivornyázás közben, mert máttól hosszabb lett a nap a fény. Igazuk volt. Ők nem sejtették, hogy nem a nap gyűlt ki, hanem Krisztus világossága gyűlt meg az emberi szívekben. Ahogyan a pogány rómaiakat, úgy az ókor bölcsseit is foglalkoztatta az Isten fiának megtestesülése, és a megtestesülésből fakadó megváltás, úgy az írókat a festőket a művészeket is.

Mark Twain híres regénye a Koldus és királyfi feldolgozza az emberiség vágyát, hogy a föld koldusából az öröklét királyává váljék az ember.

A váraкоzás, a remény, nem rövid időre, de az örökkévalóságra szól!

A nemes angol történész és filozófus három pontba foglalja össze az élet értelmét: Megismerni, alkotni, szeretni.

1. Megismerni az Isten megváltói szeretetét.
2. Alkotásommal, életemmel tanúskodni Istenemről.
3. Szeretni azt az Istent, aki megváltót küldött és üdvözített.

Szeretni azt az Isten képmására teremő embertársamat, aki ugyancsak Istennek gyermeke (ha erről ő még nem is tud)

Bethlehem üdvösségünk csoportképe. Rembrandt, Velasquez festményein ez ragyogóan látható. Bármely művész a Kisdedet ábrázolja a központban, mellette nevelő atya Szt. József, és a gyermeket féltő és gyermekéért aggódó Szűz Anya. A műalkotásokon a többi szereplők megjelenítik az egyetemes emberiséget, hiszen a megtestesülés az emberiség egyetemes bűnének eltörléséért történik.

Egyik történetben a 17 éves kamasz fiú azt írja szüleinek, hogy a kollégiumból hazamegy Karácsonyra, de semmi nagy ünnepség, semmi külsőség, az ajándékokra szánt összeget tegyék borítékba. Amikor megnősül, ezt írja szüleinek: Kedves Szüeim! Szeretnének nálatok ünnepelni a karácsonyt feleiséggel. Szeretnének a régi hagyományos stílusban ünnepelni, úgy mint az én gyerekkoromban. Tudjátok, feleségemben Gabinak fogalma sincs, hogy milyen az igazi Karácsony. Mindketten azt szeretnének, hogy gyermekünk úgy élje meg a Karácsonyt, ahogyan én megéltem gyerekkoromban. Ne gondoljátok, hogy az csak formaság nekünk. Azt akarjuk, hogy gyermekünk azzal a reménnyel nőjön fel, amelyet a Karácsony ajándékozik.

A keresztény ember felelőssége: átadni a hitet, lelki élménnyel megtölteni az ünnepeket.

Karácsony előtt csendesüljünk el, gondoljuk végig hogyan lehetünk a Szeretetnek Krisztusnak követői küldetésünk teljesítésében?

Engedjük, hogy lelkünkben újjászülessék az Istengyermekek!

Dr. Garancsi László
Prépost, főesperes, plébános

Köszönetnyilvánítás

Hálatalatt szívvel mondunk köszönetet Encs város görögkatolikus híveinek és a város azon lakosainak, akik szeretett halottunk:

Dr. Petrasevits Dénes Andor görögkatolikus főesperes, paróchus kórházba kerülésekor és a földi életből az örök hazába költözésekor Érte imádkoztak, kifejezve ezzel az iránta tanúsított tiszteletet, szeretetet.

Köszönjük a társsegélyházak helyi vezetőinek a temetési szertartásba való bekapcsolódást, az elhunytához méltó búcsúztatást, ezzel is kifejezve az ökumenizmust, mely Dénes atya életében jelentős helyen állt.

Köszönjük az encsi görög katolikus egyházközség híveinek nevében, a hittanosok szüleinek nevében, Encs város lakóinak nevében, Forró község görög katolikusainak nevében modott megható búcsúzó beszédek.

Méltó és igazságos megemlíteni és megköszönni mindazon helyi és környékbeli szervezetek, klubok, intézmények, egyházközségek, egyesületek, családok, barátok, ismerősök, iskolai osztályok koszorúit és a képviselő testület tagjainak és a hittanos gyermekeknek virágait, amelyek részleg azt jelentik az itt maradt családtagok részére, hogy az a „Buzgalom“, mely az Úr házáért emésztette elsősorban a lelki atyát, a férjet, az édesapát, a nagyapát, bebizonyosodott, hogy nem volt hiábavaló!

Kívétel nélkül mindenkinek, aki a nehéz napokban mellettünk állt és bátorított minket, imádkozott az elhunytért, imádkozott értünk, akik itt maradtunk, hogy a fájdalmat elviseljük, köszönetet mondunk!

Köszönjük az imádságon és a virágokon túl a

tor megszervezéséhez a mérhetetlen segítséget, a süteményeket és egyebeket.

Ha számadást végzünk az év vége közeledtével, akkor tudjuk, hogy Encsen az utóbbi időben sok családot ért veszteség haláleset miatt. Sokan érezzük szereteteink hiányát, de azt is tudjuk, hogy akik számunkra pótolhatatlanok, azok mégis pótolhatók, hiszen az élet még tovább.

A papi temetés egyik részletét szeretném idézni:

„Mivel ehhez a lakóhelyhez megyünk mindnyájan, és e kő alá jutunk, s lassanként magunk is porrá leszünk, kérjünk a tőlünk elköltöztöttek nyugalma Krisztustól. Mert, testvérek, a mi életünk csak játék a földön: a nem létezők létet nyernek, a létezők pedig elvesznek. Röppenő lehelet, múltó álom, vándormadár szárnyalása, tengeren eltévedt hajó vagyunk mindnyájan, tehát a halhatatlan Királyhoz kiáltunk fel: Uram, méltasd a tőlünk elköltöztöttek örök boldogságra! Az örök boldogságot adja meg a jó Isten a volt lelki atyának, a volt rendőrkapitánynak, a volt iskola igazgatónak, a volt tűzép vezetőnek, a volt édesanyának és mindazoknak, akik a városban elhunytak, s hitünk és reményünk szerint az örök hazában Ők már egymásra találtak, és ránk odafentről vigyáznak!

Főtisztelendő Obbágy Miklós, nyugdíjas görög katolikus lelkész szavait szeretném végezetül idézni: A temetésen Encs város hitvallása bizonyosodott be!

A gyászoló család megköszöni mindenkinek a 15 éven át tartó hűséges együtt szolgálattal a görög templomban, az önkormányzati rendezvényeken és a város intézményeiben

helyet adó szolgálatok lehetőségeit, az encsi tv liturgikus felvételeit, az encsi hírek számos cikknek helyet adó sorait, a sok-sok rendezvény szeretettel teli szponzorálásait. Áldott, békés karácsonyt kívánva!

A gyászoló felesége, leányai és családjaik nevében Kovács-Petrasevits Teodóra

Karácsonyra

Jó szívvel, szívből küldöm mindenkinek a világba,
alkalmat adva az elcsendesedésre,
meditálásra.
Hittel hozzád imádkozunk, készülve a szeretet ünnepére,
kívánom, hogy mindenki szívébe költözzön szeretet és béke.
Együtt örülünk, áldd meg ünnepünk, akik már nincsenek közöttünk, nagyon hiányoznak nekünk.
A szomorúaknak mutasd meg gondviselésed,
Köszönöm Uram Néked!

Szeretettel kívánok Kellemes Karácsonyi Ünnepeket!

Nagy Bálintné

„Tegyétek kezembe szíveteket, én Isten elé teszem le.”

Bemutakozik Pacsai János, az encsi görög katolikus egyház új esperese-parókusa

Őszinte megrendüléssel fogadtuk a hírt, amikor Püspök Atya közölte, hogy Sajószentpéterről áthelyez Encsre parókusnak. Persze nem a templomot, melyet építettünk, vagy a felújított parókiát volt nehéz ott hagyni, hanem azokat az embereket, akiket Isten rám bízott és a Szentlélek évek folyamán összegyűjtött az egyházba.

Szívesen jöttünk Encsre, még ha első ránézésre nagyon sok feladat tornyosul is hirtelen elé.

Amikor közöltem a gyermekeimmel, hogy Püspök atya mit kér, megkérdeztem tőlük, mit tanácsolnak apának, mit válaszoljon. Ugyanígy megbeszéltük a feleségemmel, aki 10 éve az egyházközség kántora is, Miskolcon a missziós iroda vezetője. Az egyik gyermekem mondta, hogy „apa nekünk az lesz a legjobb, ahogyan te döntesz”. Nagyon fontosnak éreztem, hogy közösen döntsünk és önként vállaljuk a következő szolgálatot, hiszen mi együtt a pap család látjuk el az Isten szolgálatát, amely szerteágazó feladatot és kihívást jelent az

egyházban és a társadalomban. Gyermekeink Kristóf 15 éves, Luca 14, Cirill 12, mind a hárman a jezsuita gimnáziumban tanulnak és kollégisták, szeretnek sportolni, különösen focizni, amellyel szeretnek ministrálni és

kántorkodni is.

Nem vagyunk ismeretlenek Encsen, hiszen feleségem Mónika ide való, a középiskolát én is itt végeztem. Kispapként sokszor megfordultam Encsen és az esküvőnk is ebben a templomban volt. Szüleim jó pár évig a közösség tagjai voltak. Édesanyán hősiesen hozta tolokocsiban lebénuult apámat a templomba. Ők is Istenből merítették erőt és nekünk is legfontosabb prioritása életünknek Isten. Ő életünk középpontja, Ő ad értelmet az életnek. Amikor 16 évvel ezelőtt pappá szentelték jelmondatot kellett választani, mint egy programot. Én a következőt választottam: „Tegyétek kezembe szíveteket, én Isten elé teszem le, Teremtő Istenünk hatalmasabb azok megőrzésére” (Aranyszájú Szent János) Ezt szeretném közöttek is megvalósítani, összegyűjteni benneteket, Isten közelében tartani, mert számunkra a görög katolikus egyház nem más, mint egy életmentő állomás. Szeretettel köszöntöm mindnyájukat!

Pacsai János esperes-parókus

Betlehemi barlangistálló: a gyöngédség helye

Karácsony környékén igazán jó betérni egy templomba, ilyenkor jó együtt lenni az egyházban és a családjainkban. Karácsonynak éjszakáján őszintén, kedvesen, békésen, szeretettel tudunk egymás szemébe nézni...

Hogyan tudunk ilyen helyzetbe kerülni? Hogyan tudunk karácsonyig közelebb kerülni egymáshoz? Egyszerűen, mint a jászol betlehembe, mint a pásztor emberek egyszerűsége, akik a szenteste angyalok énekét hallják. Egy- szerűség. Naponta Egy valamit megtenni a másikért. Kérdezzük meg magunktól: hogy pl a társunk mától csupán csak egy dologban is figyelmesebb és elfogadóbb lenne velünk, hogyan éreznék magunkat?

Nagyon jól érezném magam! Most hogy készítem ezt a cikket nagyon jól esett, hogy a feleségem behozott egy csésze teát. Valami ilyesmire gondolok. Minden nap egy dolgot megtenni a másikért. Legyen az a házasársam, gyerekeim, szüleim, munkatársam, iskolatársam. Csupán egy

dolgot megtenni a másikért.

Ahogy Isten: Egyszülött fiát küldte hozzánk, hogy a bűn szakadékát áthidalja, hogy a szeretet gyöngédségével, ezt az elidegenedett világot újból felmelegítse. Példát adott nekünk az egyszerűsége. Ahogy Mária mellett ott van szent József,

én is odaülök a másik mellé, megkérdezem hogy van, megdicsérem, bocsánatot kérek szeretetlenségemért, vagy türelmetlenségemért, rászánok 20 percet, hogy beszélgessek vele, végig hallgatom amit mond. Ezek mind kis apróságok, de ezt nekünk kell megtenni, mert ebben a karácsonyi időszakban én vagyok József, Mária.

A szeretet nem megy be magától az otthonunkba és változtatja át betlehemi barlanggá. Nekünk kell szeretni őket, hogy ők szeretve érezzék magukat mellettünk. A szeretet mindig kockázattal jár. Sebeket, sérüléseket kaphatunk, ahogyan Jézus Krisztus, aki úgy szeret bennünket, hogy saját életét adta értünk. „Nagyobb szeretete senkinek nincs mind, aki életét adja a másikért” Szeretgessük meg egymást egy kicsit, kezdődjön a szorgoskodás, hogy a mi otthonunk is a gyöngédség helye legyen legalább ilyenkor, karácsonykor.

Pacsai János esperes-parókus

Mézeskalács kapu napja

művelődési és Sportintézet igazgatója, Barta Józsefné a miskolci Szent Miklós Görögkatolikus Óvoda és Bölcsőde vezetője, Török Dezső a B.-A.-Z. Megyei Közgyűlés elnöke, Vranai Erika profi mézeskalács készítő és Szeles András Encs polgármestere. A rendezvény a díjak kiosztásával zárult. A 3 dimenziós térbeli kategóriában 6. helyezettig díjaztak a zsűri tagjai, a síkbeli alkotások kategóriájában 7. helyezettig lettek díjazva az alkotások. Ezen felül mindkét kategóriában született 1-1 különdíjas alkotás. A Mézeskalács Kapu Napja nagyon sikeresen zárult, bízunk benne, hogy minden résztvevő jól érezte magát és a karácsonyi előkészületek során szeretettel gondol majd vissza erre a rendezvényre az itt hallott előadásra és az itt látott alkotásokra.

Rendezvény támogatói: Abaúj Tej, Abaúj Coop, Mivas Encs, Encsi kenyérgyár, Kereknap ABC, Groupama Garancia Biztosító ZRT Encs, Gold-Cars Renault, RE-AT Bt- vegyes iparcikk, Hami pékség, Sándor tűzép, Encsi Polgármesteri Hivatal, Exarchátus kegytárgyboltja, Egyéni vállalkozók: Ramács Csaba, Hegedűs Jánosné, Encs Városi Művelődési Központ Média támogatók: Encsi tv, Sajomente.hu

Bujdosó Lilla

Pásztorok karácsonya

„Menjünk el Betlehembe, és nézzük meg azt, ami ott történt, amit az Úr tudtunkra adott.”

Lukács 2,15

A karácsonyi evangéliumban fontos momentum, hogy a pásztorok az angyali híradást hallva azonnal sietve indulnak, és elmennek egész Betlehemig, hogy személyesen győződhesse meg mindenről. Sietve mennek, így olvassuk az evangéliumban. A pásztorokat nem tartja vissza, hogy éjszaka van és sötét, hogy talán az időpont sem alkalmas egy újszülött csecsemő meglátogatására.

A kitaszított, lenézett, vallási szempontból tisztátalannak nyilvánított pásztorok, akik Isten angyalaival találkoznak, így lesznek maguk is „angyalokká” Isten küldötteivé, a jó hír, az evangélium első hirdetőivé.

Vajon meddig megyünk mi el a karácsony evangéliumának megértésében? Az tapasztalható, hogy nagyon is felületesek vagyunk és elakadunk a külsőségeknél. Karácsony előtt a mai ember is „sietve megy”, de hova és miért? Azért, hogy a nagy bevásárlást elintézhesse. Ajándékot vegyen a gyerekeknek, rokonoknak, barátoknak. Beszerezze a karácsonyfát, az ünnepi ebédhez a hozzávalókat, elvégezze a nagytakarítást, stb. Mindez jó és szép és hozzátartozik a karácsony ünnepéhez, de közben félő, hogy elfeledkezünk a lényegről, hogy miért is van egyáltalán karácsony.

Az első karácsonykor a betlehemi pásztorok

ünnepe úgy lett teljessé, hogy elmentek egészen Betlehemig, személyesen győződtek meg mindarról, amit az angyaltól hallottak. Miután pedig találkoztak a gyermek Jézussal, megváltozott az életük, „visszatértek, dicsőítve és magasztalva Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, ahogyan ő megüzente nekik.”

„Menjünk el, nézzük meg!” Ezt kellene ma nekünk is megtanulnunk a betlehemi pásztoroktól, akiknek el kellett menniük egészen Betlehemig, ki kellett zökkenniük a megszokott életükből. Egyszerre mindennél fontosabbá vált számukra az, hogy Jézust

lássák, vele találkozzanak.

Az igazi meggyőződés, a bizonyosság, a megtett út után születhetik meg az emberi szívben ma is. Nem kellene azért megelégedni a külsőségekkel és a világ kínálta gyors és felületes válaszokkal. Induljunk, és személyesen győződjünk meg mindarról, „amit az Úr tudtunkra adott”.

Így kívánok Istentől áldott, békés karácsony ünnepet, hogy Jézussal találkozással tudjunk mi is Istent dicsőítve és magasztalva menni át az újesztendőbe.

Baksy Mária

KÖZLEMÉNY

A Magyarországi Református Egyházban lezajlott általános tisztújítás eredményeképpen a gyülekezetek presbitériumai szavazatai alapján a következő hat esztendőben a Tiszáninneni Egyházkerület püspöke

Csomós József, főgondnoka **Ábrám Tibor**. Az Abaúji Egyházmegye esperese **Baksy Mária**, gondnoka **Mercz Dániel**.

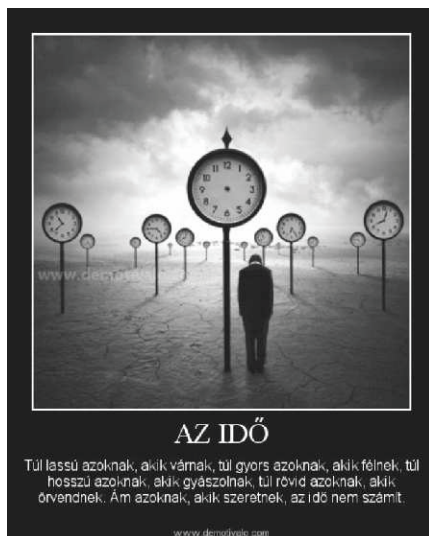
Isten áldása legyen a szolgálatukat folytató és új tisztségviselőikön.

Honnan kezdődik a karácsony?

Sokat gondolkodom azon, hogy merre tart társadalmunk. Jó az irány? Több irány és több cél is jelen van egyszerre az emberek életében, de fontossági sorrend nincs. Mindent egy időben akar az emberiség megvalósítani. Mintha az idő urai lennének, kitörnének az időből és betörnének az időtlenségbe. Közben megfeledkezünk arról, hogy az idő ura nem más, mint az Isten. Nem bújhatunk isteni szerepbe, hiszen mi a teremtett világ része vagyunk, akik alá vannak vetve a teremtés egzisztenciális valóságának. Vagy mégsem?

Hihetetlen, de az ősatyákról szóló írások beszámolnak levitációról, időtlenségről, és még lehetne folytatni a sort. De hogyan lehetséges ez?

Ők tudtak valamit! Hogy a karácsony a születés pillanatában kezdődik el és soha nem ér véget. Képesek voltak egy nap tizenöt órát is imádkozni úgy, hogy közben szántottak, vetettek és arattak. Mert tudták, hogy szabaddá csak akkor válhatnak, ha a lelkük az Istennél van.

Krisztus születése nem csupán egy inkarnáció, hanem az időtlenség megtestesülése az időben. Egy olyan

interakció, amely az Isten és ember között jön létre. Fontos tudatosítanunk, hogy ez nem jár helyváltoztatással, hanem állapot változással. Az Isten folyamatos közelségében lenni és élni lenne a helyes irány vagy cél. De a mi életünk megvalósulása nagyon leszűkül, mert materialisták lettünk: Lukács evangéliumában olvashatjuk, a 21 fejezetben: „Vigyázzatok magatokra, hogy valamikor meg ne nehezédjék a ti szívetek... az élet gondjai miatt.”

„Az élet gondjai” tesznek bennünket rabszolgákká, és törik meg az Istennel való közelségünket.

Karácsony ünnepe mindig, arra kell, emlékeztessen, hogy a létezés, mint ok-okozati összefüggés nem az anyagi világban, hanem Isten által teremtett örökkévalóságban valósul meg. ezt hívjuk mi emberek életnek.

Ha élni akarunk, akkor szükségünk van az örökké tartó és soha meg nem szűnő karácsonyra.

Domokos Tibor
Evangélikus lelkész

Szépkorúak ünnepeltek

Év végén, advent idején a karácsonyvárás minden korosztály számára, kicsiknek és nagyoknak egyaránt a gondolatok, a mindennapok középpontjában áll. Ráhangolódni az ünnepre, felkészíteni testünket és lelkünket az év legváravárabb napjára. Vallásos emberek karácsonykor a kisjézus születését, a megváltó eljövételét ünneplik. A nem vallásos érzületűek is ünnepelnek valamit. Régen az „átkosban” fenyőünnepnek is nevezték. Ma már kicsit kedvesebb megfogalmazásban a szeretet ünnepe. Ez időtájt a nyugdíjas közösségek is ünnepi foglalkozást tartanak, ahol kedves kis műsor idézi meg a karácsony hangulatát számukra. Természetesen szép karácsonyi énekeket is énekelnek az ünnepi asztal mellett hiszen ennek a korosztálynak még lelkébe ívódott a „Mennyből az angyal”, a „Pásztorok pásztorok”, az „Ó gyönyörű szép titokzatos éj”, a „Csendes éj” stb. Ez a generáció általában nagyon szerényen, úgys mondhatnánk, szegényen ünnepelte gyerekkorában a karácsonyt. Ennek az ünnepnek a lényege azonban pontosan nem a fényűzés, a gazdagság eszményére épül, hiszen a Betlehemi jászolban megszületett, barmok lehelete által melegen tartott kisjézus is szegény volt, nagyon szegény. Mégis királyok keltek útra üdvözlésére, köszöntésére, hiszen király volt ő is, szegényen is. Az idősebb generáció szegényen élte meg a karácsonyt, akkor nem voltak sütemény és tortahegyek, sem banán. Nem volt lazac, pisztráng, sőt falun egyszerűbb halat, pontyot sem lehetett venni, legfeljebb halász-családoknál volt hal. A pulyka sem igazán volt hagyományos a magyar családok asztalán, legfeljebb kistestvére, a tyúk került terítékre. Szaloncukor is leginkább házilag készült, melyet selyempapírba csomagoltak. Volt, ahol még erre sem futotta, ott apró széndarabokat csomagoltak be. A gyerekek is egyszerű játékokat kaptak, abból is egyet-kettőt. Akkor még nem volt húszeszes, a piros százas már igen nagy ajándéknak számított.

Kántálóknak, betlehemeseknek természetesen csak aprópénz jutott, na meg persze egy pohár bor, egy-egy szelet bejgli. Igyekeztek azért akkor is a lehetőségekhez képest a legjobb falatokat az asztalra tenni. Az általában karácsony előtt időzített disznóölés jóvoltából került így az asztalra füstölt kolbász, hurka, csülök, töltött káposzta, orja leves csigatésztával, kocsonya. Volt ahol szenteste káposztaleves volt a fő étel, és sütemények, leginkább mákos-diós bejgli, mézes kalács. Akkor a gesztenye még csak nagyvárosban volt az ünnep kelléke, de a habcsók már egyszerűbb emberek karácsonyfáján is előfordult. A gyerekek nagyon szerették a kocsonyát, a hurkát. Természetesen a pizzát, hamburgert nem ismerték. Kemencében sült jófajta, hagymával, kolbásszal, szalonnával meghintett lángos már akkoriban is finomságnak számított. A rántott csirkemell sem igazán volt divat, mivel egy csirkének csak korlátozott számú melle volt, boltba pedig nem lehetett kapni kilószámra. Érdekes,

hogy mindezek nélkül is milyen boldogok voltak ezek a karácsonyok. Ekkor megtelt békével és örömmel a lakás és a tűz lobogó fényénél, a kántálókra várva különleges hangulat uralkodott. A kántáló majd betlehemes csoportok házról házra járva szívből jövően hirdették, hogy megszületett a megváltó. Mindez még mesésebb volt, ha fehér volt a karácsony.

Idén immár hagyományosan városunkban ünnepi foglalkozást tartottak az abaújdevecseri, fűgödi, encsi nyugdíjasok, a gondozási központok, a Rákliga. Az úgynevezett Szeretetnapon a város szépkorúit együtt is köszöntötte Szeles András polgármester úr. Csatlakozva jókívánságaihoz, a szerkesztőség nevében mi is örömeinkben gazdag, boldog, békés karácsonyt, jó egészséget kívánunk ennek a sokat próbált, sok nehézséget de sok szépet, örömet is megélt korosztálynak.

K.

*Aldott, szeretetteljes Karácsonyt
és sikerekben gazdag, békés,
boldog új esztendőt kívánok!*

Dr. Hörcsik Richárd
országgyűlési képviselő

Karácsonyi gondolatok

„Az ember sosem tudja, mi is az a karácsony, amíg egy idegen országban el nem veszíti.”/Ernest Hemingway/

Mi jut eszünkbe a karácsonyról? A kis Jézuska születése, család, lakomák, meghittség, öröm, ünneplés.

Sok szép és örömdetes dolog történik karácsonykor. Szép és örömdetes dolog már magában véve az is, hogy a mindennapi munka terhére letéve egy kicsit megpihenhet az ember egy-két napon át a jó meleg szobában. Szép és jó dolog, hogy egyszer végre kapkodás és sietség nélkül örülhetünk kedves emberek látogatásának, a kapott ajándékoknak, régi, jó ismerősök jókívánságainak.

És az is szép és jó dolog, amikor a sötétedő szobában elidőzik tekintetünk a karácsonyfa gyertyalángjában, és közben visszaálmodunk valamit a saját gyerekkorunkból!

Igen, mindez olyan széppé, meghitté és örömdetessé teszi ezt az ünnepet. És ez jó, hogy így van.

Ez az ünnep a szeretet, amit egész évben mindenki a legjobban vár. Hogy együtt legyünk, érezzük a család és szereteteink közelségét. Az emberek képesek kontinenseket átrepülni, hogy az igazi ünnepet azokkal tölthessék, akik fontosak nekik.

És éppen a karácsony az ünnep, amely a legszomorúbb tud lenni azoknak, akik egyedül vagy szereteteik nélkül töltik ezeket a napokat. Bármilyen is az ok, karácsonykor általában sokkal súlyosabbnak érezzük a magányt, az egyedüllétet.

Számos oka lehet annak, hogy valaki karácsony este egyedül ünnepel. Elhalt családtagok, rosszul sikerült házasság, távolra szakadás a családtól, a világban szétszóródott szülők és gyerekek.

Minden tizedik magyar háztartásból hiányzik valaki. Valaki, aki külföldön dolgozik.

Nem tudjuk pontosan, hány magyar él külföldön, de becslések szerint 18 és 49 éves kor között minden tizenkettedik. És a fiatalok között ez az arány valószínűleg sokkal magasabb.

Többségük nagyon súlyos anyagi és érzelmi válságot hagyott hátra, sokaknak élnek még egyre idősebb szüleik vagy vannak kisgyerekeik, akiket nem tudtak magukkal

vinni.

Bűntudatot éreztek, amiért nem tudtak róluk gondoskodni, ugyanakkor érezték, érzik azt az anyagi nyomást is, ami a család eltartásával rájuk hárul.

Vajon milyen úton kerültek el Magyarországról?! Milyen gondolatok, vagy milyen okok vihették el őket egy másik világba?! S, vajon nekik volt-e igazuk, vagy nekünk, akik nem mertük, vagy nem akartuk egy ilyen merész lépésre szánni magunkat. Ki tudja? Ezeket a kérdéseket karácsonykor lesz a legnehezebb elkerülni.

„Ember-ezrek élnek a nagyvilágban szerte, kik örök lázadással jobb sorsot keresve sodródtak el hazájuktól messze. Van, aki gazdag lett, van, aki szegény maradt, van, aki palotában lakik, van, aki a hidak alatt, de, még ha szebbet és jobbat is nyújt nekik az új idegen ismeretlen ország, mégis mindig hazavágyznak, hazahív a honvágy. Az otthoni hír, emlék, szemükbe könnyeket csal, ...”
/Boross Ida: Honvágydal/

A titkon elsírt könnyeknek nincs statisztikájuk. De nem kétséges, hogy nincs még egy nap, amelyen annyi titkos könnyet hullatnának magányos szobákban, mint karácsonykor. Minden árva lélek ilyenkor a

legárvább, minden fájdalom ilyenkor fáj a legjobban. A fogoly a rácsok mögött, a beteg a kórházban, a magányos lélek távol az otthonától érzi magát legjobban kiközösítettnek mások örömeiből.

Nagyon nehéz az első pár karácsony távol a szeretteiktől, távol mindentől, amit ismernek. Egy-egy családtól elszakadt, távol lévő, kedves lélek az itthon maradtaknak ilyenkor hiányzik a legjobban.

Tekintetünk elmereng a gyertya lángjában és a lobogásában emlékeink kavarnak. Csak nagyon ritkán merjük elmondani érzéseinket, mert félünk az elérékenyedetől. Attól tartunk, hogy gyengének látnak bennünket. Pedig nekünk is jó lenne egyszer-másszor visszaérkezni térben és időben a bölcsönkhöz, a házhoz, a kerthez, a szülőkhöz, a régi otthonhoz. Gondjaink között gyakran támadnak hazavágyódó érzéseink, amikor felnőttként is szeretnénk egy kicsit édesanyánk ölébe visszaiúlni. Jó lenne helyet foglalni az asztal sarkánál, sült krumplit sózni, és a gőzölgő falatokat egymással megosztani.

Nem azért, mert alkalmatlanok lennénk saját otthonot teremteni, hanem mert felnőtt fejjel érzékeljük leginkább a fészek biztonságát veszélyeztető erőket, amelyekről hajdan szüleink megvédték. Lehetnek ezek sziklából épített erősségek, mindentől megvédő magaslatok, a bennük meghúzódó lélek nyugtalan, mert hiányzik az otthon melege, és az abból fakadó biztonság.

Távol a családtól. Nehéz ilyenkor a szenteste! Sokan egy évben csak egyszer jöhetnek haza. Kavarnak az emlékek és régi sebek szakadnak fel újra. Az igazság azonban az, hogy a szeretet mindig le tudja győzni a távolságot.

Ez a mostani, magányos karácsony emlékeztesse őket az együtt töltött boldog karácsonyokra a szülői házban, saját otthonukban, és adjon reményt az elkövetkező karácsonyokra!

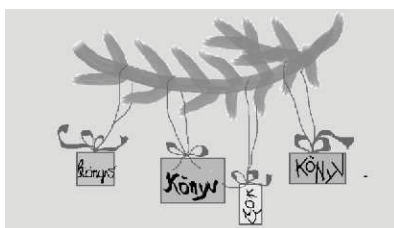
Akik pedig itthon vannak családjuk körében és megadatott nekik az a lehetőség, hogy közel legyenek szeretteikhez, kívánom, hogy karácsony titkáiból valami valósuljon meg otthonaikban.

Rácz Tamás
mentőállomás-vezető

Karácsonyi képeslap a könyvtárba

Elsős körunktől fogva nagyon szeretjük a könyveket. Hiába nem tudtunk még olvasni, Tanító néni már akkor sokszor vitt minket a könyvtárba. Ez a szokás azóta is megmaradt az osztályban. Általában tudunk menni havonta, de néha ki is marad egy-egy hónap.

A könyvtárban jó, mert mindenki talál magának olyan könyvet, amit szívesen olvas. A fiúk legtöbbször focis, autós, dínós, a lányok hercegnős történeteket választanak, de például az állatos könyveket mindenki szereti. A kölcsönzés után az iskolában mindig kapunk még egy órát az olvasásra, és ennek nagyon örülünk.

A könyvtárban nem csak olvasni lehet. Fejlesztünk már rejtvényt, oldottunk meg érdekes kérdéseket tartalmazó feladatlapot, és többször vettünk részt kézműves foglalkozáson. Legutóbb karácsonyi

képeslapot készítettünk, és bele jókívánságokat, idézeteket írtunk.

Most mi is szeretnénk egyet küldeni:

Köszönjük Mónika néninek a kedvességét és azt, hogy szép és érdekes dolgokat csinálhattunk. Meg azt is, hogy mindig segít nekünk, ha nem találunk egy könyvet.

Neki, és a könyvtár minden dolgozójának, meg az olvasóknak is boldog karácsonyt kívánunk és sok könyvet ajándékbba!

Szeretettel: A Szent László Katolikus Általános Iskola 4.c osztálya

Karácsony a fény ünnepe

Kovácsy József költő így írja versében:

*„Karácsony az, mikor a Hit és a lélek
megalázva földre térdel.
És együtt dobogó, békés szívekkel
Krisztusunk áldjuk szelídséggel”.*

Szeretet ünnepségünkön ezekkel a gondolatokkal köszöntöm valamennyi kedves nyugdíjas társaimat.

A karácsony varázsa minden évben megragadja az embereket. Nincs még egy olyan ünnep, amely ennyire megszólítana embermilliárdok képzeletét, hangulatát, érzésvilágát, viselkedését.

Karácsonyi dallamok szólnak a bevásárló központok hangszóróiból, karácsonyi pompában díszelnek a kirakatok, fenyőfák állnak a tereken, apró lámpácskák tízezrei borítják fénybe az utcák fasorait. Az utcákon siető emberek, mintha a szokottnál valamivel vidámabbak lennének, áthat mindent a karácsonyi hangulat.

Karácsonykor az emberek szívből ünnepelnek.

A naptár fekete betűi közé odakívánczik a piros betűs ünnep. Egy kicsit elfelejtik gondjaikat és mernek szabadon pihenni és örülni.

Karácsony a fény ünnepe, mindenütt fényekkel ünneplik a karácsonyt. A fenyőfán

gyertyák vagy lámpák égnek, csillagszórókat gyújtunk. Az utcák fényes díszben tündökölnék, mindenén győz a fény.

Karácsonykor egy gyermek születésére emlékezünk. Betlehemben megszületett az Istengyermek, a mindnyájunk üdvözítője. Szegényen jött el szegények közé. Nem díszes palotában, hanem istállóban született. Nem nagyurak és írástudók jönnek hozzá,

hanem angyalok és pásztorok köszöntik a megszületett gyermeket. „Fekhelyed megtört szalma, palástod langyos párna és pásztorok birodalma.”

Móra László így fogalmazta:

„Szálljon szívünkbe áldott akarát, ez kösse egybe mind a kezeket. Karácsony édes ünnepén, Te légy vendégünk: Jóság, szeretet!”

Az angyal nagy örömet hirdet a pásztoroknak a betlehemi éjszakába, mert gyermek születet nekünk, ő az üdvözítő.

Karácsonykor kérjük az Istenünket, hogy gyűjtsen fényt és tüzet télies sötét világunkban.

Babits-al így fohászkodunk:

„Szeress hát minket is koldusokat, lelkiünkben gyűjts pici gyertyát sokat, csengess éjünkön át, s csillantsd élénk törékeny játékunkat, a reményt.”

Befejezésül:

Bízom abban, hogy klubunkban megmarad és tovább fog élni a karácsony együttes közös megünneplése.

Minden klubtársamnak és az újság olvasóinak kívánok szeretetben gazdag, kellemes karácsonyi ünnepet és boldog új évet.

Cservák József

A legszebb karácsonyom

Fenyőillat, csillogó üvegmalmák, frissen sült sütemény, édesanyám és édesapám csillogó szeme, ez jut eszembe karácsonyról, no meg a békesség, mely mindenki lelkét áthatja. Minden karácsony szép, és boldog, és minden eddigi karácsonyomnak megvoltak a maga tündérmeséi.

Még kislányka voltam, de már tudatom ébredezett, így emlékszem az akkor történt, minden eseményre. Hő esett karácsony előtt, fehér lepel borította be a házunk környékét. Az ablakon kinézve, mintha száz és száz hófehér pillangó repdesne, úgy hullottak a hópelyhek széles bundát takarva a tájra. Karácsony viliájának reggelén édesanyám finom és meleg kakaóval ébresztett. Mondta, hogy hull a hó, mire Trisztánnal, a kisöcsikémmel azonnal az ablakhoz ugrottunk. Bámultunk kifelé a félig jégvirágos ablaküvegen, tátott szájjal csodáltk a gyönyörű fehér tájat. Láttam a házunk előtt, hogy édesapám nagy seprővel próbál utat törni a szépen vastagodó hótakaróban. Mi is azonnal ki akartunk menni, hogy örömről leljük a természet eme csodájában. Azonnal öltözni kezdtem, édesanyám türelemre intett, de mintegy tíz perc múlva már kinn álltam, bokáig a hóban. Trisztánnal azonnal hóember építésébe kezdünk. Szorgalmasan görgettük a hólabdákat, míg végül összeállt a téli lény. Répa helyett egy darab fa volt az orra, meg kavicsok a szemei és a szája, a fejére pedig egy rossz lábast adott édesapám. Mikor már

ruháink kezdtek elázni, bementünk a házunkba, ahol nagyon jó meleg fogadott. A melegben az egész házat a karácsonyi készülődés illata szállta be. Finom mézes sütemény sült a sütőben. Én is segíteni kezdtem édesanyámnak, aki kötevényét kötött elém, és a tészta szaggatását bízta rám. Mindenféle formájú és alakú mézest készítettem. Volt ott hóember, meg pillangó, na meg hópihe alakú. Örömet leltem abban, hogy segíthetek, és azt is láttam, hogy mindenki olyan boldog. Együtt megebédeltünk, majd apukám elment valahová, édesanyám pedig arra kért minket, hogy kora délután fekdjünk le egy kicsit pihenni. Mondanom sem kell, hogy nem volt kedvünk Trisztánnal akkor lefeküdni, de anyukám kedves szavai hatására mindketten a szobánkba mentünk. Én el is szunyókáltam. Azt álmodtam, hogy az egész világon esik a hó, és ezer és ezer gyermek szalad, szánkózik, meg hógolyózik, és csak hull az égből a hó, mindenki boldog. Nem sokáig tartott az

álom, mert Trisztán ébresztett. Azt súgta, itt járt a Jézuska. Valahonnan távolról mintha halk csengő hangját hallottam volna. Még kicsit álmos szemmel, de izgatottan keltem ki az ágyból, majd a hangok irányába mentem Trisztán után. Óvatosan lépkedtünk le az emeletről a lépcsőn. Kinn már sötétedett, így csodálva néztük, hogy a nappalit színes fények töltik be, és a mézes süti melengető illata fenyőillattal keveredett. Olyan varázsos volt az egész. Leérve láttuk, hogy hatalmas csillogó-villogó fenyőfa áll a házunkban. Alatta szebbnél szebb csomagok. Édesanyám szava cseng még fülemben: Járt a Jézuska. Ámulva néztük ezt a csodát. Eljöttek hozzánk rokonaink is, mindannyian együtt örültünk az ajándékoknak, játszottunk, nevtünk. Asztalhoz ültünk, és vacsoráztunk. Később beszélgettünk. Megkóstoltuk a mézes sütit, és én is örültem annak, hogy valamit adhattam a többieknek a karácsonyi boldogsághoz. Kinn esett a hó, és én mosolyogva bújtam ágyba.

Minden karácsony szép, és békességgel teljes, de én erre a napra mindig emlékezni fogok, mint életem eddigi legszebb karácsonyára, amikor még nagyapám is velünk lehetett.

Polgári Léda Anna

7.a

Szent László Katolikus Általános Iskola

A karácsonyi előkészületek-ahonyan azt nagygyűjünk tették

Karácsony közeledvén szeretnék a nagyközönségnek néhány titkos receptet a Csoma-Elekes család abaujvecseri konyhájáról közreadni. Mindenesetre legelőször köszöntük a Borbálát, december 4. a bányászok szentje, Isten éltesen minden Borbálát, kicsit és nagyot, öreget és fiatalot.

Aztán közeledik december 13. Luca napja! Minden ifjú lány menjen el a piacra és szerezzon be búzát. A búzát ugyanis Luca napján cserépbe kell ültetni, gondosan minden este meglocsolni és akkor Karácsony szentestére gyönyörű szép zölden kihajt. A karácsonyfa alá kell tenni, egész ünnep alatt lesz friss zöld búza a vajas kenyérré, kalácsra, igen finom. És most jöjjenek a receptek.

Régen, amikor még Karácsony előtt disznót vágtak, hírből sem ismerték a karácsonyesti halászlét, rántott halat. Kinek lett volna arra pénze?

Az emberek meghízlalták az egy szem malackát, és karácsony előtt általában Borbála napja előtt levágták. Aztán nálunk így nézett ki a disznóölés. Ezek abauji, részben ungi receptek /dédanyám Csománé Bernáth Margit Ung megyéből származott/.

Receptek:

Kolbász: A fél disznóból kiszedni a fehérpecsenyét, az oldalast, a hátgerincét, keresztcsontját. Az apró húsokat összegyűjteni, abból lesz a kolbász, meg egyik keresztcsontjáról is leszedni a húst. A húsokat ledarálni, megsózni, pár csipet erős borsot és szagosborsot tenni bele, 2 deci bort, 1 citrom héjával megfőzni, ráönteni a húsrá és egy kis vízzel felhígítani, hogy töltethető legyen. Hurkatöltővel a vékonybélbe tölteni. A vékonybél előtt asztalon megtisztítani, hogy átlátszó legyen. Ezt hívják húrolásnak. Tüdős hurka: A megfőtt tüdőt, fodros hájat ledarálni, 70 dk. rizst puhára de üvegesre megfőzni, szitára tenni, hogy lecsorogjon, bele tenni a hurkába, erős és szagosborsot bele tenni, egy kis zsíros levet hozzáadni, hogy töltethető legyen. 1 fej vöröshagymát a masszába beleereszteni, beletölteni a hurkabélbe, megfőzni.

Disznósajt: A fejhúst megfőzni, a nyelvet szintén megtisztítani, megfőzni és hosszúkácsokká vágni. Erős borsal, szagosborssal ízesíteni, kicsi sót bele, citromos borral felönteni. /1 deci bor/ A nagyobb tisztára

mosott bendőbe tölteni. A nyelv beletöltése után levágni. Asztalon leprélni, utána mehet a füstre.

Sódarparc:

Minden sódarhoz egy marék, egy kéznek telemarékja.

1 marék só, 1 marék fenyőmag, 1 marék koriander, 1 evőkanál salétromsó, 1 kanál darált gyömbér. Az egészet mozsárba összetörni. A sonkát előbb ~ fokhagymával bedörzsölni, az áll 2 napig. Utána a keverékkel bedörzsölni. 1 hétig áll benne. Naponta át kell dörzsölni. Ha száraz, egy kis vizet rá lehet loccsantani. 4 sonka esetén 1 liter víz. A megfőtt sonkát óvatosan kiemelni, kicsontozni, vigyázva behelyezni a lábásba egy törlőre a sonkát, leprélni. 1 napig állni hagyni, másnap kiborítani.

Gondolom ez elég lesz. Majd jövőre, ha Isten segít, folytatjuk. Kellemes ünnepeket, jó étvágyat!

Evva Margit

Klasszikus ünnepi ételajánlat

Tekintettel, hogy az interneten ma már minden recept elérhető (több verzióban is) így nem szaporítjuk újságunk oldalainak számát a részletek leírásával. Felhívjuk viszont kedves olvasóink figyelmét egy-két klasszikus ünnepi (karácsonyi, szilveszteri) ételre, ínycsiklandóra. Az itt leírtak közül sok étel a jól bevált szakácskönyvekben is megtalálható. Az ezekben leírt receptek biztosabbak, kipróbáltabbak. Az internetes recepteknél a sokféle verzió közül kicsit nehezebb eligazodni. Vannak egész rendhagyó leírások is. Azt ajánljuk, hogy a sokféle változat közül próbáljuk meg kiválasztani azt a verziót, amelyben a számunkra legszimpatikusabb a hozzávalók összetétele, aránya.

Karácsonyi ajánlatunk:

Levesek: káposztaleves (korhelyleves), süttők krémleves, halászlé, részes gesztenyekrém leves, húsleves

Második: rántott hal, (süllő, harcsa, ponty, vagy tengeri halfilé) töltött dagadó, töltött szárnyas (csirke, pulyka) sonkával, sajttal

töltött borda, töltött csirkemell filé-tekeres, (aszalt gyümölcscsel, gesztenyével, kolbász hússal) töltött káposzta, disznótoros

Süti: gesztenyekrém torta, fatörzs torta, zserbó, képviselő fánk, madártejes szelet, tiramisu szelet, pozsonyi kifli, beigli, mákos guba, raffaello szelet, kólás-túrós szelet, habos-almás, hólabda, rákóczi túrós, gesztenyés tekeres, rigójancsi, pávaszem

Italok:

Aperitif: házilag készült cherry, házi „milky”, jófajta kisüsti házipálinka
Borok: hegyaljai fehérbor, fancsali vörösbor (száraz, édes ízlés szerint)
Sör: nem Vodka: nem Whisky: nem Egyéb bolti pálinka: ha nincs jobb

Szilveszteri ajánlat:

Levesek: káposztaleves (korhelyleves), orjaleves, savanyú malacaprólek leves, lencseleves

Második: malacsült (lehet oldalas, bőrös

császárhús, bőrös karaj is), stefánia vagdalt, lencsefőzelék, kijeji csirkemell, kocsonya Saláták: virsli saláta, spagetti saláta, lencse saláta, hagymás-majonézes krumplisaláta, orosz hússaláta, párizsi saláta, francia saláta, svéd gombasaláta, cézársaláta

Italok: bőlé, koktél, pezsgő, fehérbor, fröccs (másnap Balfi víz)

Süti: zserbó, sós rudak, sós pereg, zsidó pite, mandulás, kosárka, méteres, saktábla, stb.

Vigyázzunk, hogy újévkor ne főzzünk szárnyast, mert az elkaparja a szerencsénket és halat sem mert elűszik a szerencsénk. Ajánlott a sertés, amely a hagyomány szerint kitúrja a szerencsét és a lencsefőzelék, melynek fogyasztása sok pénzt hoz a portára az új esztendőben!

Jó étvágyat kívánnak az Encsi Hírek szerkesztőségének tagjai! BUÉK!

Hobbija a „feltalálás”

A december egyik legnépszerűbb névnapja a Miklós nap, főleg a gyerekek szeretik ezt a napot, hiszen ekkor tölti meg az ablakba kitett cipőket a jótevő Szent Miklós püspökről elnevezett Mikulás. E jeles névnap alkalmából kerestük meg városunk egyik híres Miklósát, Fucsala Miklóst, hogy kicsit elbeszélgessünk a tavaly szép kerek évfordulóját ünneplő, de éveit meghazudtolóan aktív és kreatív feltalálóval. Kreativitását és humorát tükrözi, hogy tavaly a szülinapi gyertyáján a számokat megcserélte, (sokallva annak végösszegét) így egy Encsi 07-es ügynök lett belőle. Találmányait az egész országban, sőt a határon túl, Szerbiában, Szlovákiában, Horvátországban is ismerik. Megmondom őszintén ízesen szólva „pihent agyúnak” kell lennie az illetőnek, hogy ilyeneket kitaláljon. Találmányait nyugdíjba vonulása után készítette. Jó szlogen lehetne ezért unatkozó nyugdíjasoknak: „Nyugdíjas éveiben se tétlenkedjen, találjon fel ezt. azt.” Kilenc éve tagja a Magyar Feltalálók Egyesületének.

A feltalálás mellett másik nagy hobbija, szenvedélye a vadászat, melyet még most, a hetedik X-en túl is rendszeresen űz. Engedje meg a kedves olvasó, hogy tegeződjem öreg barátommal, akivel eddig már négy alkalommal szerveztük meg közösen a hozzá hasonló feltalálók országos, nemzetközi kiállítását városunkban az elmúlt évtizedben.

-Melyek voltak a legjelentősebb bemutatkozásaid az elmúlt években?

A legnevezetesebb és lemelekezetesebb a Száz Csoda kiállítás volt, melyről a televízió is tudósított, amely keretében mintegy 100-an mutatkoztunk be Budapesten, a Ferencziek terén. (a száz feltalálót mintegy 300 közül választották ki előválogatókon) 2009-2010-ben, mintegy 5 hónapon keresztül 4 találmányom vett részt ezen a bemutatón, majd a kiállítás vándoroltatása során Debrecenben, a Fórum központban 2 hónapon át és utána Törökszentmiklóson is 1 hónapon keresztül voltak láthatók találmányaim. Eddig 15 nemzetközi, országos kiállításra vettem részt. Több alkalommal bemutatkoztam Hódmezővásárhelyen, az egyesületünk székhelyén, jártam Szegeden, Komáromban, Debrecenben, Budapesten, Szerbiában

Óbecsén és Celarevuban, Székesfehérváron, Beremenden, Tiszaalpáron, Rimaszombaton és természetesen Encsen is találkozhattak velem az itt élők, az IDEA kiállításokon.

-Melyik találmányod a legnépszerűbb a látogatók körében?

Szerintem a hordozható forgószékes magasles. Bár a kiállításokon kinek-kinek mi a kedvence. Általában tetszik a majdnem önműködő hinta, a kis helyigényű összecusukható kisasszonyszék, vagy a gépkocsi kerekek ellopását meggátoló önzáró kötőelem készlet, melynek továbbfejlesztett változata a betörő biztos önzáró ajtózárszerkezet.

-Ha valakit érdekelne valamelyik herkentyűd, tudsz-e belőle adni, vagy ezek csak prototípusok?

Nagyrészt prototípusok, melyek közül 7 darab szabadalmaztatva van, formatervezési mintaoltalommal van ellátva, további 3 darab szabadalmaztatása van folyamatban. Természetesen, ha valaki nagyon beleszeret valamelyik találmányomba, elképzelhető hogy megoldható baráti formában.

-A vásárok, bemutatók során mi a legkedvesebb emléked?

Talán ez is a Száz csodához köthető, ahol alkalmam volt az ország legelismertebb feltalálóival találkozni, többek között Rubik Ernővel is.

-Mely médiákban olvashattunk, láthattunk?

Szinte minden helyi újságban, ahol kiállításunk volt, készült velem is riport. De szerepeltem a TV2-ben, a Debreceni, Hódmezővásárhelyi helyi televíziókban, Szerbiában tolmács segítségével nyilatkoztam. Aranyérmes fufangok címmel írtak rólam a Szabad Földben. Keresztény Gabriellától, a cikk írójától azt is megtudhatjuk, hogy feltalálónk utálja, ha bácsizzák és hogy valójában nyugdíjazása után született újjá, és hogy szerinte ő a legbutább a családban mert családtagjai valamennyien diplomások, elismert emberek a maguk szakmájában. (mérnök-informatikus, közgazdász, közjegyző stb.) Az Észak-Magyarországban is többször írtak már rólam. Fotókkal és leírással szerepelek „A jó magyar pálinka” című a Mihazánk Könyvkiadó által kiadott nagyon színvonalas, közel 300 oldalas 2013-ban megjelent albumban.

-Töröd-e most valamin a fejedet?

Természetesen. Mindig beugrik valami. De hogy min, az mindaddig titok, amíg el nem készül. Addig még a feleségem sem tud róla.

-Készülsz-e valamelyik kiállításra a jövő évén?

Igen. Szeretnék elmenni Tiszaalpárra, és ha erőm és energiám engedi akkor Szerbiába is feltaláló társaimmal.

Köszönöm a beszélgetést! További terveihez sok erőt, jó egészséget kívánok!

Kércsi

A Városi Művelődési Központ és Könyvtár

vezetője és munkatársai

békés, boldog karácsonyt és sikerekben gazdag új esztendőt kívánnak

az Enesi Hírek minden olvasójának a közönségnek,

a könyvtárba látogatóknak,

a város intézményeiben dolgozóknak!

Karácsony a könyvtárban

A karácsony közeledtével könyvtárunkat is ünnepi díszbe öltöztettük fenyőágakkal és karácsonyi fényekkel. A legfrissebb ünnepekkel kapcsolatos könyvekből kiállítást rendeztünk. A könyveket úgy válogattuk össze, hogy minden korosztály megtalálja közöttük a hozzá legközelebb álló olvasnivalót. A Mikulás és karácsonyi meséktől kezdve, az ünnepi asztalra kerülő étkekig sokféle témakörben igyekeztünk a könyveket összeállítani az ünnepekkel kapcsolatban. Ez a hónap az ünnepi készülődés jegyében telik. Facebook

oldalunkon ahol legújabb könyveink mindig megtekinthetők, most láthatnak néhány fotót a hónap legfontosabb eseményeiről rendezvényeiről és a karácsonyi könyvkiállításról.

Nagy öröm számunkra, hogy egyre több gyerekcsoport látogat el a könyvtárba mindkét oktatási intézményből. December elejétől folyamatosan jönnek a gyerekek a kézműves foglalkozásokra, amit általában kölcsönzéssel is összekötnek. December 5-én a kazincbarcikai Kézművesház két vendégével két gyerekcsoport gyönyörű karácsonyi ajtódíszeket és gyöngyből készült Mikulás kitűzőt készített. Ugyancsak ebben a hónapban több tanulócsoporthal készítettünk szép karácsonyi képeslapokat. Örömmel szolgál, hogy ebben a hónapban több mint 150 gyereknek sikerült örömet szerezni ezekkel a programokkal. Annak is nagyon örülünk, hogy az év utolsó napjaiban elkészült a könyvtár tetőszigetelése, így már nyugodtan várjuk a havazást.

A könyvtár munkatársai az olvasók egyik kedvencének Nora Roberts amerikai bestseller íróőnének a szavaival szeretnének városunk minden lakójának ÁLDOTT, BÉKÉS KARÁCSONYT és ÖRÖMTELI BOLDOG ÚJ ÉVET kívánni:

„Amikor az embernek igazi karácsonyfa áll az otthonában, alatta ajándékokkal, semmi sem tűnik túl szomorúnak, vagy túl keménynek. Valahogy azt sugallja, hogy a világban mindig marad fény és remény. Szerencsés, akinek van valakije, akivel megoszthatja ezt az élményt”

Lendvai István: Könyörgés Betlehembe

Én Jézusom, fehér ruhás kis Jézusom,
Te minden gyermeké vagy, én tudom,
s a Te boldogságos éjszakádon
öröm daloljon e kerek világon,
de légy ma részrehajló, légy egy
kicsinyt
pártoskodó is az égi csinyt
Atyád majd megbocsátja Teneked
szeresd legjobban a magyar gyereket.

Ládd, Jézusom, oly gyermek e nép!
Az apja is mind, dalolva lép
eke nyomába vagy éji sírba,
s tékozlóan, sebgőytörtén, sírva
oly tiszta, oly bolond és fehér,
bánata bizony szebb anygalt megér,
szebb anygalt, ezüstebb csengettyűt
s képek könyvbe is aranyabb betűt.

Ládd, Jézusom, oly árva e nép!
S a gyereke a legszomorúbb kép:
aludni kellene habos párnán,
s taszigálják föld vásárján,
kék szeme démont, pokolt tanul,
s oly űzött, mint a hóban a nyúl,
ő a te szegény kis komolyod,
néki add a legszebb mosolyod.

Én Jézusom, betlehemi kis Jézusom,
rá sokat gondolj a fehér úton,
vígyél néki szabad mezőket,
magyar dalokkal zengedezőket,
szabad Kárpátot, székely falut,
meleg szobát, szentképes falút,
szelíd királyt, aki jóban van veled,
s álmot is, mely hosszasan feled.

Én Jézusom, fehér ruhás kis Jézusom,

minden gyermeké vagy, én tudom,
de néki alig fénylett karácsony,
engedd, egyet ő is lásson!
A más gyereke oly játsza fut,
s néki oly hosszú még az út,
alig élt s már annyit temetett,
szeresd legjobban a magyar gyereket!

Tető alá kerültünk

Már régen várom ezt az örömteli pillanatot, hogy beszámolhassak lapunk olvasóinak, hogy tető alá került könyvtárunk, azaz megtörtént a Városi Könyvtár lapos tetejének szigetelése. Közel egy éve kriminális állapotok uralkodtak a könyvtárban, egyre nagyobb területen, egyre nagyobb mértékű volt a beázás. A nyári óriási esők igencsak sok kárt okoztak. Az özvízszerű eső idején vízfogó edények elhelyezésével próbáltuk felfogni a vizet, több-kevesebb sikerrel. A kedves olvasóknak a lerakott edények között kellett szalomozni. Természetesen a mennyezetet, a falakat nem tudtuk megvédeni. Éjszakai, hétvégi esők esetén felfogni sem tudtuk a vizet. Méltatlan és az egészségre is igencsak káros állapotok uralkodtak a könyvtárban, melynek elhárítása

már halaszthatatlan volt, a 24.-ik órában tartott. Egy nagyobb havazás következtében a tetőre zúduló hótól már lehet, hogy beszakadt volna a mennyezet. Hála Istennek ez a borzasztó állapot már a múlté. Szeles András polgármester úr hivatalba lépésének egyik

fontos és határozott döntése volt, hogy a lehető leggyorsabban el kell végeztetni a tető szigetelését. Ezúton tisztelettel jelentem, hogy a hibaelhárítás megtörtént, és szakszerű szigetelés került a könyvtár tetejére. A belső károk helyreállítása még egy kis időt és pénzt vesz igénybe, de a tavasz során várhatóan erre is sor kerül. Azért az már jó hír, hogy hóolvadáskor nem fog nyakunkba esni a hólé. Ezúton is köszönjük a könyvtárba látogató olvasók eddigi türelmét és bízunk benne, hogy rövid időn belül a belső felújítást követően ismét eredeti, méltó állapotában fogadja őket könyvtárunk.

Kércsi

Karácsonyi könyvajánló

A városi könyvtár részéről minden évben ajánlunk pár könyvet amik a karácsony várását, az adventi időszakot megszüpítik. Bármit is olvasunk éppen akkor, a kiválasztott könyv lesz az ünnepi könyv a reggeli a kávé mellett, a napindító csendben, vagy este a lefekvés idején, a család csendjében. Olvassuk a történeteket, elgondolkodunk rajtuk, az értékeken, s estére sikerül lelassulni és kicsit belemerülni az ünnepbe.

Kinek mit jelent a karácsony? A kisebb gyerekek várják az ajándék miatt, a nagyobbak már a téli szünetet is előnybe részesítik, sokan a rég nem látott rokonokkal való találkozásokat várják, valakik a szabadságot. Vannak, akik emlékeznek és vannak akik másképpen ünnepelnek. Idei könyvválogatásunk ehhez a készülőldéshez, a várakozáshoz nyújt segítséget, hogy lelassuljunk az év vége forgatagában és elmerüljünk az ünnep varázsában.

Csodákkal teli éjszaka

„Jön a Jézuska... még hat nap, még öt nap, még három nap. Hosszú idő! Nagyon hosszú... még az utolsó óra is rettenetesen hosszú.” Ám amikor megérkezik, a csodákkal teli éjszakán bármi megtörténhet. Tizennégy varázslatos mesét

válogattunk össze kedves olvasóinknak e csepp kis ajándékkönyvbe a szeretet ünnepéről, magyar és világirodalmi szerzők tollából. Megható vagy éppen kacagtató történeteik hatására karácsonykor egy kis időre elfeledhetjük szívünk minden szomorúságát és figyelmünkkel végre egymás felé fordulhatunk.

Alma a konyhában-Karen Berman, Melissa Petitta

365 almás recept kreatív ötletekkel, érdekességekkel, köztük 12 étel-különlegesség mester-szakácsok ajánlásával. A receptek mellett hasznos tippet talál az almafajták kiválasztásához, konyhai trükköket a gyümölcs kezeléséhez, szempontokat az egyéb ételekkel való

párosításhoz. Arra is adunk divatos ötleteket, hogyan készíthet almából vendégváró vagy ünnepi kerti és lakásdekorációt.

A legszebb kötésminták tárháza - Ötletek, tanácsok 300 kötésmintához, amit mindenkinek ismernie kell Melody Griffiths, Lesley Stanfield

Ezt a kincset érő, eredeti kötésminta-gyűjteményt kezdőknek is, gyakor-lottaknak is szántuk. A legszebb kötésminták tárháza azért emelkedik ki a kötőkönyvek özö-néből, mert két kiváló kötésminta-tervező

összedugta a fejét, és új, soha nem látott mintákból alkotta meg ezt a gyűjteményt. Az is kedvét lelheti benne, aki a klasszikus mintákat szereti, de a könyv fő erénye az a sok vadonatúj minta, amit nemigen talál-nánk meg más könyv lapjain. A kötéshez elengedhetetlenül fontos ez a könyv, amelyben a könnyű kezelhetőség érdekében a mintákat nehézségi szint szerint osztályoztuk, és eltérő színekkel jelölt nyolc típus szerint csoportosítottuk: sima- és fordított kötéses minták, csavart minták, fonatos minták, csipkekötés, bogyós minták, többszínű minták, különleges kötésmódok mint a rácskötés (entrelac) vagy a fregoli-kötés, valamint betűk és számok. Minden fejezet bevezetéssel, kezdőknek való egyszerű mintákkal kezdődik. Itt a munka elkészítésének soronkénti leírása és ábrák segítik az olvasót.

Papírángyalkák-Armin Täubner

A kötetben bemutatjuk, hogyan készíthetünk papírból angyalkákat, amelyek aztán kedves ajándékok éppúgy lehetnek mint a b l a d í s z e k , karácsonyfadíszek és asztali dekorációk. A kötetet ajánljuk óvodák és iskolák figyelmébe is, hiszen az alapanyag könnyen beszerezhető, és a kötetben szereplő

angyalokat még a legkisebbek is el tudják készíteni.

A szerelem ünnepe - Debbie Macomber

A harmincas éveiben járó Lauren évek óta hiába várja, hogy barátja, a karrierjének élő Todd eljegyezze. Amikor megtudja, hogy a húga gyermeket vár, saját élete miatt érzett keserűségében nem tud felhőtlenül örülni test-vére boldogságának.

Ekkor elhatározza, hogy szakít Todd-dal, és megpróbálja megtalálni azt a férfit, akivel végre révbe érhet az élete. Egy szerencsés véletlen folytán nem is kell sokáig keresgél-nie: a sors az útjába sodorja Roostert, aki, úgy tűnik, maga a tökéletes férfi. De vajon elegendő-e egy tartós kapcsolathoz az ellenállhatatlan vonzalom és a biztonság, amelyet a másik jelenlétében érzünk, ha közben semmit sem tudunk róla? Az amerikai sikerszerző, Debbie Macomber (Egy új kezdet) legújabb könyvében, a Blossom Street-sorozat második részében a tőle megszokott könnyedséggel és érzelmességgel mesél a boldog házasság titkairól, a szerelem és a szeretet megtartó, összekötő erejéről.

Az elveszett rénszarvas Karácsonyi kalandok - Carlos Busquets

Mi történik karácsony éjjelén, a titokzatos Hópalotában? Hogyan állítanak közös karácsonyfát az erdei falu lakói? Miként segítenek a bajba jutott állatokon a gyerekek? Hogyan jutnak el az ajándékok a gyerekekhez, ha elkóborol Mikulás rénszarvasa?... Kedves karácsonyi történetek, gyönyörű rajzok, amelyek minden család hideg téli estéjét beragyogják, amíg megérkezik a várva várt Téliapó az ajándékokat rejtő zsákjával.

Elismerés

Evva Margit, az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület városunkban élő elnöke a 13.-ik Gyulaffy István Honismereti Gyűjtőpályázat felnőtt kategóriájában oklevélben és tárgyjutalomban részesült. Az elismerést a miskolci Hermann Ottó Múzeumban megrendezett ünnepélyes eredményhirdetésen vehette át a közelmúltban, a múzeum igazgatójától, a zsűri elnökétől. „Emlékezés egy régen volt szüretre” című pályaművét a neves szakemberekből

álló zsűri külön dicséretben részesítette és publikálásra javasolja. A gyerekkori élményen alapuló különleges, ízes hangvételű írást hamarosan elolvashatják az érdeklődők az Encsi Városi Könyvtárban. Ezúton is gratulálunk a szép kort megélt pályázónknak, a pályázatban való eredményes szerepléséért. Aktív közéleti tevékenységéhez erőt, egészséget kívánunk!

Önkormányzati hírek

Szerkesztette: dr. Szántó Marianna

2014. november 6-án tartotta alakuló ülését az Encsi Többcélú Kistérségi Társulás. Az ülésen a 35 tagból 32 önkormányzat képviseltette magát. A napirend alapján sor került az elkövetkező 5 évben feladatot ellátó tisztségviselők megválasztására.

A tisztújításon az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy a települések képviselői városunk polgármesterét, Szeles András urat bízták meg a Társulás elnöki feladatainak ellátásával. Az alelnöki pozíciót Üveges Gábor polgármester úr tölti be.

A Vezetői Bizottság elnökének tisztét Süvegesné Sarlay Zsuzsanna polgármester asszony nyerte el, a bizottság tagjai Takács László, Vaszily Szilárd, Rakaczki Zoltán, Farkas Ferenc polgármesterek lettek.

A Pénzügyi Bizottság elnöki feladatait a jövőben Kiss Péter látja el, a munkáját segítő bizottsági tagok Bogoly János, Tóbis Béla, Tímár Herbert, Dr. Tóth István polgármesterek lettek. Gratulálunk a megválasztott tisztségviselőknek.

*

2014. november 19-én 10.00 órakor a Megyeháza Dísztermében tartotta tisztújító közgyűlését a Borsodvíz Önkormányzati Közülemi Szolgáltató Zrt. Szeles András úr, városunk polgármestere a képviselő-testület hozzájárulásával Felügyelő Bizottsági tagsági megbízatást tölt be az elkövetkezendő években.

*

2014. november 27-én 10.00 órakor az Encsi Csoda-Vár Óvoda tartotta az intézmény udvarán az immár hagyományos „Adventi koszorú” Gyertya gyújtási ünnepségét, melynek keretében az első gyertya lobbant lángra Szeles András polgármester úr által. A második gyertya december 4-én Karsai Attila képviselő úr, a Humánpolitikai és Ügyrendi Bizottság elnöke, a harmadik december 11-én

Bolobás Péter képviselő úr, a Pénzügyi és Városfejlesztési Bizottság elnöke, a negyedik december 18-án Kléri Bertalan alpolgármester úr által hozza el nekünk az ünnep fényét.

Áldott, békés ünnepeket kívánunk a város minden lakójának!

A képviselő-testület munkája

Encs Város Önkormányzata képviselő-testülete 2014. november 17-i rendes ülésén az alábbi rendeleteket módosította:

-3/2014. (II.18.) önkormányzati rendelet az önkormányzat 2014. évi költségvetéséről.

-11/2014. (II.18.) önkormányzati rendelet a Szervezeti és Működési Szabályzatról

*

A grémium tájékoztatót hallgatott meg a költségvetés I-III. negyedévi alakulásáról. Megtárgyalta és elfogadta a 2015. évi költségvetés tervezésének irányelveit. Jóváhagyták a képviselők az Encs Város Roma Nemzetiségi Önkormányzatával kötendő együttműködési megállapodást, a polgármester majdani végkielégítésének fedezetül szolgáló biztosítás megkötését, valamint a B-A-Z Megyei Térségi Ivóvíz-kezelési Önkormányzati Társulás Társulási Megállapodásának módosítását.

Hozzájárult a testület Szeles András polgármester úr Borsodvíz Zrt-ben létesítendő Felügyelő Bizottsági tagságához. Felhatalmazták a képviselők a polgármestert, hogy a Zempléni TISZK megszűnése kapcsán felmerülő feladatokat lássa el, továbbá, hogy a rendkívüli önkormányzati támogatási keret elnyerésére a 7/2014 (I.31.) BM rendelet előírásai szerint pályázatot nyújtson be.

Döntött a grémium az Encs 059/4 hrsz-ú ingatlan hasznosításáról, az Encs belterület 246 hrsz-ú közterület törzsvagyonyból kivonásáról, és az Encs belterület 255 hrsz-ú ingatlan (volt Tüdőgondozó épület) ingyenes

önkormányzati tulajdonba vételéről.

*

Encs Város Önkormányzata képviselő-testülete 2014. december 5-én rendkívüli ülés keretében módosította az „Encsi területi Egészségügyi Központ –kiegészítő építési beruházás” tárgyú közbeszerzési eljárási indító felhívást.

*

A testület 2014. december 9-i rendkívüli ülésén vitatta meg Fancsal község közös önkormányzati hivatal felállítására vonatkozó kérelmét, melynek nem adott helyet és kérelmet nyújtott be a B-A-Z Megyei Kormányhivatal vezetője felé, hogy döntését hagyja helyben.

*

Encs Város Önkormányzata képviselő-testülete 2014. december 15-i rendes ülésén az alábbi rendeleteket módosította:

-11/2014. (II.18.) önkormányzati rendelet a Szervezeti és Működési Szabályzatról

-18/2013. (IX.16.) önkormányzati rendelet a kéményseprő-ipari közszolgáltatásról.

*

A grémium elfogadta a 2014-2019. évre szóló ciklusprogramot, a 2015. évi munkatervet, továbbá a 2015. évi feladatokat meghatározó várospolitikai feladattervet.

*

Jóváhagyták a képviselők az Abaújdevecseri Településrészi Önkormányzat alakulására beterjesztett lakossági kezdeményezést. A Településrészi Önkormányzat elnöke: Monárné Juhász Éva, tagjai: Bratu Ferenc, Hajdu István képviselők, ifj. Makranczi Sándor és Kmetz István abaújdevecseri lakosok. Gratulálunk a megbízatáshoz, az elvégzendő munkához pedig jó erőt, egészséget kívánunk!

*

*Áldott, Békés Karácsonyi Ünnepeket,
Sikerekben Gazdag, Boldog Új Évet kíván
Encs Város Önkormányzata nevében:*

*Szeles András
polgármester*

*Kléri Bertalan
alpolgármester*

*dr. Szántó Marianna
jegyző*

Elfogadta a testület a PAX Hálózatfejlesztő-Gondozási Központ Alapító Okiratának módosítását, a 2015.évi belső ellenőrzési munkatervet és a stratégiai terv módosítását.

*

Döntött a grémium a kistérségi feladatellátás keretében ellátott szolgáltatások, úgymint a belső ellenőrzés, az óvodai igazgatási tevékenység és az orvosi ügyeleti ellátás – igénybeviteléről, továbbá az EVSC január-február havi előfinanszírozásáról, valamint a működési kiadásokból eredő likviditási gondok enyhítése érdekében az éven belüli folyószámla-hitelkeret fenntartásáról.

*

Elvégezte a képviselő-testület az önkormányzati alapítású alapítványok tisztújítását és jóváhagyta a módosuló alapító okiratokat az alábbiak szerint:

Encs Város Szociális Helyzetének Javításáért Közalapítvány:

A kuratórium elnöke: Veres Ferenc,

Tagjai: Bratu Ferenc, Nagy Sándor, Kótai András és Tóth András.
Az Ellenőrző Bizottság elnöke: Soós Károlyné
Tagok: Kalapos Erika és Mikola Adrienn.

Encs Város Fejlesztéséért Közalapítvány:

A kuratórium elnöke: Ferenczi Tibor,
Tagjai: Bolobás Péter, Kovács Béla, Pásztor András és Sohajda István.
Az Ellenőrző Bizottság elnöke: Klemm György
Tagjai: Rubiné Zebegneyi Éva és Mikola Adrienn.

Encs Város Kultúrájáért és Sportjáért Közalapítvány:

A kuratórium elnöke Varga József
Tagjai: Burkus Szilvia, Széplaki Lászlóné, Polgáriné Dsupin Dóra és Kovács István.
Az Ellenőrző Bizottság elnöke: Ambrus Lászlóné,
Tagjai: Fülöp Gáborné és Kovács Róbertné.

Életmentés Alapítvány B-A-Z Megye:

A kuratórium elnöke: dr. Breitenbach Géza,
Tagjai: Bratu Ferencet, dr.Csollák Istvánét, Bolobásné dr.Pusztai Beátát, Theisz József
Az Ellenőrző Bizottság elnöke: Rác Tamás,
Tagjai: Holló Jánosné és Sitkeyné Ingoványi Zsuzsanna.

Gratulálunk az újraválasztott, illetve újonnan megválasztott tisztségviselőknek és munkájukhoz jó erőt, egészséget kívánunk!

*

A testület felhatalmazta a polgármestert, hogy a MÁV-val vegye fel a kapcsolatot az encsi vasútállomás áldatlan állapotának felszámolása érdekében, felajánlva a közmunka-program adta lehetőségeket.

Választások

Nem az idén hazánkban lezajló három választásról szeretnénk írni. Arról már éppen eleget hallottunk az országos médiákból, és múlt hónapban újságunk is közölte az encsi önkormányzati választások eredményét. Előző számunk megjelenése óta a városban működő két civil szervezetünkénél is volt vezetőség választás. Az Évgyűrűk Nyugdíjas Klub új vezetője Szabó Bertalanné, Katika lett, akinek munkáját 5 fős vezetőség segíti, melyben természetesen továbbra is részt vesz az eddigi klubvezető, Géczy Ernőné, Marika néni. Géczy Ernőné a legendás klubvezetőt, Kuhár Jánosnét, Ica nénit, a klub megalapítóját követve közel másfél évtizeden keresztül lelkesen és odaadóan irányította a klubot. Ezúton is köszönet illeti meg odaadó, önzetlen munkájáért, és előre is megköszönjük jövőbeni közreműködését, segítségét. Az új klubvezetőnek és csapatának sok erőt, egészséget kívánunk.

Az Encs Városi Sport Club 2014. december 8-án tartotta rendkívüli közgyűlését.

A közgyűlés összehívására az elnök, Bratu László Úr lemondását követően került sor.

A tisztújító közgyűlés döntése alapján az egyesület elnöksége:

Elnök: Szeles András polgármester
Ügyvezető: Hódiné Gazi Ágota

Tagok: Karsai Attila
Urbán Dénes
Kuszkó Sándor
Zsiga István
Kléri Bertalan
Bolobás Péter

Fegyelmi Bizottság:
Istók Barnabás-elnök
Bodnár Attila
Szakács Tibor

Felügyelő Bizottság:
Nagy Jánosné-elnök
Tóth Gyuláné
Bratu Ferenc

Az Encsi Többcélú Kistérségi Társulásnál is vezető váltás történt. Bratu László, Encs korábbi polgármestere, aki egyben az ETKT

elnöki feladatait is ellátta a korábbi években, nyugállományba vonulása miatt átadta a vezetést Szeles Andrásnak, Encs újonnan megválasztott polgármesterének.

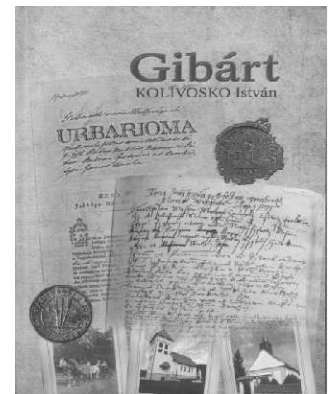
Éppen lapunk kiadásának idején zajlik a Városvédő és Szépítő Egyesületnél a soros, esedékes vezetőség választás. Ennek eredményéről már csak következő lapszámunkban tudunk beszámolni. Ugyancsak következő számunkban adunk majd hírt a szlovákiai Szepsi testvér- városunkban közelmúltban megrendezett önkormányzati választásról, mivel az új képviselőtestület alakuló ülését még csak most, lapzártánk idején tartják. Annyit előzetesbe, tájékoztatásul, hogy Szepsiben új polgármestert választottak a választó polgárok, és jelentős személyi változás van a képviselőtestületben is. Az alpolgármesteri tisztséget is új személy tölti majd be. Ezúton is kívánunk minden régi és új tisztségviselőnek jó egészséget, boldog, békés ünnepeket!

Megjelent Gibárt település monográfiája

Lelkes helyiek, idén ősszel jelentették meg Gibárt település monográfiáját. A falu történetét bemutató munka az egyszerű, hétköznapi és a szakemberek körében is nagy tetszést aratott. Színvonalas, igényes külső és igényes tartalom jellemzi a könyvet, melynek szerzője a határon túl, Szinán élő nyugalmazott kassai könyvtárgazdát, Kolivosko István. A könyv megjelentetését, kiadását a község előző ciklusban szolgáló polgármestere, Matkovics Lajos úr koordinálta, szervezte. A könyv létrejöttét támogatták: Gibártért Kiemelkedően Közhasznú Alapítvány, Képviselő-testület,

Nyitrai Csabáné, Szent-Imrey Pál György, Tóth Tibor, Verba János, Tatár Viktor, Tatár Lászlóné, Varga János, Mercz Dániel.

A monográfia a közelmúltban Encsen is bemutatásra került az Abaúji Honismereti és Helytörténeti Egyesület soros foglalkozásán, ahol Matkovics Lajos úr és a szerző, Kolivosko István is személyesen részt vettek. Ezúton is gratulálunk a színvonalas, hiánypótló munkához! Jó szívvel ajánljuk olvasóink figyelmébe az igényes munkát, mely a Gibárti polgármesteri hivatalban megvásárolható.

Virágos Magyarországért Környezetszépítő Verseny

Az Európai Közösségek Idegenforgalmi Bizottságának támogatásával az Európai Virágos Városok és Falvak Versenyének Nemzetközi Bizottsága 1990-ben megkereste a közép-kelet-európai (szocialista blokk) országait, amelyek közül akkor csak hazánk csatlakozott a programhoz.

A Belügyminisztérium és az Országos Idegenforgalmi Hivatal 1994-ben első alkalommal szervezte meg az országos virágosítási, környezetszépítési és környezetvédelmi versenyt. A Magyar Turizmus Zrt az Országos Idegenforgalmi Hivatal jogutódjaként jött létre 1996. 01. 01.-ével és a hazai verseny szervezésének az élére állt.

A verseny célja:

- a kulturált, környezetbarát, vendégváró országkép kialakításának elősegítése;
- a településkép esztétikus megjelenítése, növényekkel történő díszítése;
- környezetvédelem, környezetgazdálkodás;

Encs Város Önkormányzata 1999-ben csatlakozott a Virágos Magyarországért Környezetszépítő Versenyhez, amelynek az Encsi Polgármesteri Hivatalban a kezdetektől Sándor Róbert a helyi koordinátora. Az önkormányzat évről-évre megpróbált valami újat tenni a település közterületeinek virágosítása érdekében, valamint 2001-ben elindított a Virágos Encsért Mozgalmat.

A mozgalom keretében 2001-től minden évben több kategóriában (pl: Encs legvirágosabb erkélye; Encs legvirágosabb udvara ...stb) a lakosok által végzett virágosításokat jutalmazza.

A 2006 évben indult Start-közmunka program keretében, a Városgazda Nonprofit Közhasznú Kft koordinálásával a település közterületeire kiültetendő virágokat saját magunknak állítjuk elő. A kiültetett virágok előállítására 2010-től azt a tervszerűséget követi, hogy egy éven belül minél hosszabb legyen azaz időszak (kora tavasztól késő

őszig) amíg virágok vannak a közterületen. A több éven át tartó tervszerű virágosítási (környezetszépítési) munkák 2013 évre meghozták a „gyümölcsüket”, hiszen a Virágos Magyarországért Környezetszépítő Verseny keretében a Belügyminisztérium miniszteri elismerő oklevelét kapta a város.

A 2014 évi Virágos Magyarországért Környezetszépítő Versenyen Encs város az Arany Rózsa Észak-Magyarországi Régió szakmai díját nyerte le, amelyet Szeles András polgármester 2014. 11. 28.-án Budapesten a Várkert Bazár különtermében vett át.

Sándor Róbert
műszaki irodavezető

Integrált Településfejlesztési Stratégia

A Belügyminisztérium Encs Város Önkormányzatának kérelmére bevonta a települést a „Fenntartható településfejlesztés a kis és középvárosokban” című projektjébe, amelynek keretében 2015-ben elkészül a város Integrált Településfejlesztési Stratégiája. Az Integrált Településfejlesztési Stratégia, mint a településrendezési terv középtávú megalapozó dokumentuma a 2014 2020 évi egyes Európai Unió pályázati források igénylésének az alapfeltétele lesz.

A településfejlesztési koncepcióról, az integrált településfejlesztési stratégiáról és a

településrendezési eszközökről valamint egyes településrendezési sajátos jogintézményről szóló 314/2012. (XI.8.) kormányrendelet 16.§ (1) bekezdése alapján a településszerkezeti tervet 10 évente a helyi építési szabályzatot 4 évente ellenőrizni és szükség szerint felülvizsgálni kell.

Az Integrált Településfejlesztési Stratégia elkészítést a Belügyminisztérium jóváhagyásával Encs Város Önkormányzatának részéről Sándor Róbert műszaki irodavezető koordinál.

Elérhetőség:cím: PH Műszaki Iroda 3860 Encs, Petőfi u. 75.
Tel.: 46/385-914
Fax: 46/385-943
e-mail: muszak@encs.hu

Az Integrált Településfejlesztési Stratégiával (ITS) kapcsolatos tájékoztatásokat és dokumentumokat Encs város honlapjára (www.encs.hu) fogjuk feltenni.

Sándor Róbert
Műszaki irodavezető

Tájékoztatás

Encs Város Képviselő-testülete a 140/2013. (XII.16.) számú határozatával, a magyar nemzeti értékek és hungarikumokról szóló 2012. évi XXX tv. 3.§. (2) bekezdése alapján létrehozta az Encs Városi Települési Értéktár Bizottságot és megalkotta működési szabályzatát.

Kérem a lakosságot, hogy akinek van olyan értékre javaslata, ami a helyi, a megyei vagy a nemzeti értéktárban helyet érdemel azt Encs Városi Települési Értéktár Bizottság felé jelentse be. További tájékoztatást a Hungarikum Bizottság által fenntartott

Magyar Értéktár honlapján a www.hungarikum.hu lehet kapni.

A nemzeti érték szakterületenkénti kategóriák szerinti besorolása

- agrár- és élelmiszergazdaság
- egészség és életmód
- épített környezet
- ipari és műszaki megoldások
- kulturális örökség o sport
- természeti környezet
- turizmus

Encs Városi Települési Értéktár Bizottság

elérhetősége:

cím:Encs Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodája
3860 Encs, Petőfi út 75. sz
tel:46/385-914; 46/385-511
e-mail: muszak@encs.hu
személyesen: az Encs Polgármesteri Hivatal ügyfélfogadási időszakában
(hétfő, szerda 8.00 15.00; péntek 8.00 12.00)

Sándor Róbert
műszaki irodavezető
Encs Városi Települési Értéktár Bizottság

Adventtől Karácsonyig a Csoda-Vár Óvodában

Ficánka csoportban

A mikulás várás varázsa az óvodai életünk napjait nagyon izgalmassá tette.

Ünnepi díszbe öltöztetett csoportszobánk, és délelőttönként kézműves foglalkozásokkal, dalokkal, versekkel készülünk a nagy eseményre a mikulás megérkezésére.

Programjaink:

12.04: Megérkezik csoportunkba a Mikulás bácsi. Akit vers és dalszöveggel köszöntünk.

12.05: Az encsi mikulás vonatra ülünk fel, amit már nagy izgalommal várnak a gyerekek.

12.08: Nyílt napot tartunk, ahol előkészülünk a karácsonyi vásárra és mézeskalácsot sütünk a gyermekekkel és az édesanyjakkal.

12.10: Az óvodánk aulájában, ami már hagyománnyá vált karácsonyi vásárt tartunk. Amire minden érdeklődő szeretettel várunk.

12.16: Egy karácsonyi mesejátékot adnak elő a gyerekek szüleiknek, rokonaiknak. Címe: A kis süni karácsonya. Aztán közös fadíszítés, éneklés, beszélgetés és egészséges étkek magvas sütemények, gyümölcsök-kóstolásával zárul a délelőttünk.

Alma csoportban

A tél első hónapja tele van várakozással.

A kicsik már november végén izgatottan készültek a Téliapó érkezésére. November 28.-án lelkesen szálltunk buszra, hogy ellátogassunk a Diósgyőri kisvonattal Lillafüredre a Mikulásához, ahol több mese szereplővel is találkozhattunk.

Ezen a napon volt Füles születésnapja így felköszöntöttük Őt, Micimackóval és barátaival. Ludas Matyival ellátogattunk Döbrögi urasághoz, ahol Matyi háromszor adta vissza a rajta elkövetett sérelmeket. Jéghercegnőtől és Anna hercegnőtől megtanultuk, hogyan kell meghajolni és pukedlizni, Olaf-tól táncleckét vehettünk, majd közös mulatozásba kezdtünk. A végén természetesen a Téliapótól minden jó gyermek megkapta a jól megérdemelt csomagját. A meseszereplők kikísérték minket a vonathoz és tele élményekkel térhettünk haza.

Ebben a hónapban nem csak a Mikulás-várással van tele a szívünk, hanem együtt ünnepeljük Jézus születését is. Minden héten meggyújtjuk az adventi koszorúkon a gyertyákat, énekléssel, verseléssel és szereptanulással készülünk a karácsonyi ünnepségre, ahová a kedves szülőket is szeretettel várjuk. Ezen a napon a

megszületett Úr Jézus fénye beragyogja mindannyiunk életét, és szívünket a szeretet és melegség járja át.

Az Alma csoportban dolgozók és az idejárom gyermekek nevében, Encs város lakosságának Áldott Békés Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kívánunk ezzel az igével:

„Mert megszületett néktek, ma a megváltó, ki az Úr Krisztus a Dávid városában!”

Katicabogár csoport 2014.évi téli terve

A Mikulást a csoportszobában várjuk.

Versekekkel, dalokkal, jelenettel készülődünk a Mikulás érkezésére és a karácsonyi ünnepekre.

Nagy lelkesedéssel kézműveskedünk, készítjük az ajándékokat a szülőknél és az idősek otthona lakóinak.

Az adventi időszakban feldíszítjük a csoportszobát, adventi koszorút készítünk, ill. adventi kalendáriumot is, amelybe apró meglepetéseket teszünk.

Karácsonyra mézeskalácsot sütünk, és nyílt napra várjuk a szülőket és a nagyszülőket.

Elkezdtük a madáretetést, és gondoskodunk a folyamatos eleségfeltöltésről.

Várjuk a hóesést, hogy mehezzünk szánkózni, és havas játékokat játszani, hóembert és hókunyhót építeni.

Mikulás-est és Szeretet nap a Napocsa csoportban

Hagyományunkat megtartva idén is este látogat el hozzánk a Mikulás, december 5-én. A gyermekek már nagyon várják, és találgatják, hogy vajon mit fog hozni nekik: csomagot vagy virgácsot? Lázasan készülődünk, verseket, dalokat tanulunk, meglepetésként táncot is gyakorolunk. A kicsik és a középsősök rénszarvas fejdíszben mozognak a „Rudolf, a piros orrú rénszarvas” című zenére, a nagycsoportosok pedig hópihé táncot gyakorolnak a Hóttündér dallamára. Mindig a tornateremben várjuk a Mikulás bácsit, így a szülők és nagyszülők is kényelmesen elférhetnek. Persze ilyenkor a felnőtteknek is mond egy-két intő szót a jóságos fehérszakállú. Végül a versek, dalok, és tánc után megkapják a gyermekek a várva várt ajándékot, közben megígérik, hogy ezentúl is jók lesznek. A kellemes este után mindannyian elégedetten indulhatnak haza.

A Szeretet-napi ünnepségünk minden éven az utolsó hét egyik délelőttjén zajlik. Rövid jelenetet adnak elő a nagycsoportosok, a kisebbek pedig versekkel és énekekkel kedveskednek a szülőknél. A hangulat megteremtése után következik az ajándékozás. Minden gyermek egyéni ajándékot is kap (a lányoknak és a fiúknak egyforma játékot hoz a Jézuska), és a csoport is kap külön ajándékot. Ezután a délelőtt közös játékkal telik el.

A Makk Marci csoport ünnepi hangulatban tölti a decembert.

- December 5-én az Encsi Mikulásvonatra készülünk, amely egy egész délelőttöt átfogó színes programkavalkádot ígér a résztvevőknek. Ellátogatunk a Manók házába, aztán a Mikulás farmra, ahol állatsimogatásra van lehetőség, ezt követően pedig kézműves-, és ügyességi játékokon vehetnek részt a gyermekek. Rendezvénytársaság végállomása a Csiri-biri együttes koncertjével zárul.

- December 16-án a szülőkkel Nyílt napot tartunk az ünnepi díszbe öltöztetett csoportunkban. Vendégváró gyümölcslátást készítenek együtt, majd közös barkácsolással karácsonyi díszeket alkotunk. Ezt követően pedig, a hagyományainkhoz híven énekszó mellett feldíszítjük a csoport karácsonyfáját. A hét további napjai az ünnepvárás hangulatában telnek.

Csutkababa csoport téli programja

Csoportunkban már hagyománnyá vált a Szent Erzsébet napjának megünneplése, - aki a szegények segítője, ápolója volt, kapcsolódunk a Református Egyház Szeretet Szolgálat adománygyűjtő akciójához. Erre az estére összegyűlt szülők és gyermekek lelkesedéssel készítették és csomagolták a cipős dobozokba a felajánlott adományokat, gyakorolva az önzetlenséget és adakozást. Majd a lovagi játékokban kipróbálhatták ügyességüket, felfüggesztésüket, amelynek eredményeként a csoport várúrnővé és lovagjaivá váltak.

Az adventi várakozás idején szülők által készített kézműves termékekből adventi vásárt rendezünk. A gyerekekkel a lillafüredi Mikulásvonat rendezvényén veszünk részt. A csoportban nyílt nap keretében a szülőkkel együtt örülünk a közelgő karácsonynak. A meghitt ünnepek után az újesztendőben a tél örömeit és a farsangi mulatozásokat éljük át.

Méhecske csoport várható téli programjai:

December 3. : Alma party és sportvetélkedő a szülőkkel közösen.

December 5. : Encsi Mikulásvonaton való részvétel.

December 16. : Szeretet Nap, Közös Karácsony a csoportban. Betlehemes műsor előadása. Karácsonyfadíszek elkészítése a szülők bevonásával.

Időjárástól függően Január hónapban szánkózás közösen a szülőkkel.

Február: Készülődés a Farsangra

Bojtorján csoport téli programok

November végétől adventi díszbe öltöztetjük csoportunkat és szívünket. December 5-én a lillafüredi Mikulás-vonattal látogattuk meg a Mesebirodalomban a Mikulást.

A luca-napi szokások megismerése és felelevenítése jó program csoportunkban.

December 17-én tartjuk karácsonyi ünnepségünket, játszuk el betlehemes játékunkat, öltöztetjük fel karácsonyfánkat, gyűjtünk gyertyát közösen és örülünk az ajándékoknak a szülőkkel.

20-án ezt a kis műsort az evangélikus templom gyülekezetének is megtartjuk.

Téli játszóházba invitáljuk a szülőket gyerekekkel együtt.

Januárban a vízkereszt néphagyományával ismerkedünk, valamint a fonóház, tollfosztás és kukoricafosztás hagyományait elevenítjük fel.

Amikor az időjárás engedi szánkózást is tervezünk, közben az egészségünk védelme is előtérbe kerül.

A farsang hagyományát vidám jelenettel és sok tánccal szeretnénk feleleveníteni, ez az első lépés a tél űzésére.

A kisleány elégetésével szeretnénk végképp elűzni a hideget.

Arthur Madsen: A zokni (karácsonyi novella)

Azt mondják, hó nélkül nem is igazi a karácsony. Sokáig én sem hittem, hogy lehet ettől fontosabb a szeretet ünnepén. Gyerekként nem szerettem, sőt szinte utáltam a karácsonyt. A szentmiséket viszont áhítattal hallgattam végig, fiatal ministránsként testközelből tapasztalhattam meg az advent minden apró szépségét. A mise után hazafelé menet hógolyóztunk, hóembert építettünk és lelkem mélyén azt akartam, hogy soha ne legyen szenteste. Pedig délután már feldíszítettük a fát, szorgosan aggattuk rá az ódivatú díszeket. Ilyenkor csodálva néztem a szüleimet, akiknek arcáról szeretet és boldogság tükröződött.

Nekem az egész karácsonyi készülődés egy évenkénti "muszájmertmindenkizetcsinálja" dolognak tűnt. Gyűlöltem a gyertyafényt, gyűlöltem a karácsonyfát, gyűlöltem a mákos gubát, de legjobban mindig azokat a nyamvadt zoknikat utáltam, amiket karácsonyi ajándékként kaptam. Szegények voltunk, másra nem tellett. Azt soha nem vettem észre, hogy több ajándék nincs a fa alatt. A szüleimnek nem volt ott semmi, mégis boldogan nézték a gyertya pislákoló fényét. Ünnepek után az osztálytársaim büszkén mutogatták az új, divatos kabátot, a több színben pompázó távirányítós autót, vagy éppen a legmodernebb kvarcjátékot.

- Arthur! Te mit kaptál karácsonyra? - kérdezték tőlem többen is. Úgy tettem, mint aki nem hallja, inkább a tankönyveimet bújtam.

- Biztos megint zoknit kapott - nevetett fel valaki az osztályterem másik felében. - Zoknis Madsen! - harsogták többen is, amit lenéző, gúnyos kacaj követett. Kívülről közöny látszott rajtam, de belül keservesen sírtam, és azt kívántam, hogy Jézus Krisztus bárcsak sose született volna meg.

December huszonegyedikére van. Újra. Sok - sok év telt már el a gyermekkori karácsonyok óta, de az érzés nem változott. Egyszerűen képmutatásnak tartottam az egészet: karácsonyfástól, csillagszóróástól, mindenesztől. Az életemben sok minden változott. Megöregedtem, családom sosem volt. Egészen fiatalon kerültem a városba. Rég volt, nagyon rég. Most is ugyanott lakom, a

szürke bérház negyedik emeletén tengetem silány életemet.

A mai reggelen viszont feltűnően frissen ébredtem. Iszonyú mehetnékem volt, így kora délelőtt már a belvárosban sétálgattam. Nem sokan jártak az utcán, rajtam kívül csak pár ember lődörgött céltalanul. Néhány bolt még ma is kinyitott, de szinte kongtak az ürességtől. Séta közben orromat friss kalács illata csapta meg. Éhes voltam, ezért betértem az agyondíszített péküzletbe és vettem egy szép, barnára sült buktát. Isteni illata volt. Erre mondják, hogy összefut az ember szájában a nyál. Már indulni készültem kifelé, amikor az eladó utánam szólt: - Uram! Van itt még egy kiló szaloncukor, vigye el! - kínálta nyájasan. - Elfér az még a fáján, olcsón adom.

- Nekem nincs is fám! - mondtam majdnem, de inkább magamban tartottam. Csomagolja be! - böktek ki nagyvonalúan, majd kifizettem, és komótosan távoztam.

A gondolataimba mélyedve botorkáltam az elnéptelenedett utcákon, a gyerekkori karácsonyfánk képe jelent meg előttem. Egyedül csak a színe tetszett. A gyönyörű, zöld színe, ami szinte ontotta magából a természet minden csodáját. Még a göcsörtös ágak, a csonkának látszó tülevelek és az ősdi fa-, és papírdíszek sem tudták ezt az egyszerű báj elcsúfítani. Volt üvegdíszünk is, egy fehér ruhás anygalka, amit szüleim mindig a girhes kis fenyőfa pöttömnyi csúcsára tűztek. Szaloncukorról álmodni sem mertünk. Még most, öreg koromban is idegenül szorongattam, a halványbarna papírzacskóba gyömöszölt finom édességet.

- Bácsi! Vegye meg ezt a fát! - zavarta meg elmélkedésemet egy csilingelő gyerekhang. Odafordultam, és megilletődve néztem a hét éves forma, aranyzóke hajú kislányra. Kék szemei mosolyogva tündököltek, ártatlan arcát már pirosra csípte a decemberi hideg. Már nem voltam messze otthonomtól, szemem sarkából láttam is a koromsötéten ásfító utcai ablakomat.

- Hát te? Miért nem vagy otthon? - morogtam rá bizalmatlanul. - Apukád már biztosan keres - Nekem nincs apukám - felelte a kislány, és lehetévével melengetni kezdte apró kezecskéit

- Az anyukám otthon fekszik, beteg - folytatta halkan, de a hangjából életerős dac áradt. - Ha eladom a fát, a pénzből veszek neki gyógyszert. Az lesz a mi karácsonyi ajándékunk.

A kislány szavai hallatán először kirázott a hideg, majd még soha nem érzett melegség öntötte el a szívemet. Ösztönből cselekedtem.

A fát azonnal megvettem és a pénz mellé a kislány kezébe nyomtam a zacskó szaloncukrot is. Hálásan nézett fel rám, de törpének éreztem magam mellette.

Az előbb találkoztam a Jézuskával, ezt neked küldi - rebegtem, és remegő kézzel nyújtottam felé a buktát.

- Bácsi! Ha legközelebb beszéltek, mondd meg neki, hogy gyógyítsa meg az anyukámat!

- kért meg a kislány, mire én elfordultam, hogy ne lássa a könnyeimet. - Siess haza édesanyádhoz! - szólaltam meg enyhén köhécselve.

- Boldog karácsonyt, bácsi! - nézett rám édesen, és megsimogatta a kezemet.

Ezután magamhoz vettem az apró, girhes fenyőfát, és elindultam a hideg, magánytól fuldokló lakásom felé. Otthon előkapartam a régi, ócska díszeket, és felraktam őket a fára. A fehér ruhás üveganygalkát finom mozdulatokkal ráerőltettem a csonka csúcsra, majd az utcai ablakhoz vonszoltam magam. Mélabúsan bámultam a halott utcát és őszintén irigyeltem a szemközi házban a karácsonyfa köré gyűlt, boldog családokat.

Igen, ez volt az a pillanat. Ekkor értettem csak meg szüleim boldogságát a pislákoló gyertya fényénél. Lomha, darabos mozgással vánszorogtam el a karácsonyfáig, amit gyönyörűnek láttam. Leültem a tövébe, és remegő kézzel simogattam meg a hófehér üveganygalkát. Szinte tökéletes volt minden körülöttem, csak egy valami hiányzott. Nem, nem a hó. Azok a csodálatos emberek hiányoztak, akik a nyamvadt zoknit, a világ legszebb ajándékát odatennék a félhomályban tündöklő kicsiny karácsonyfám alá.

Forrás: internet

Hírek a Szent László Katolikus Általános Iskolából

Szállást keres a Szent Család

Iskolánkban immáron második alkalommal volt Szent Család-járás. Régi, kedves kolléganőnk, Szűcs Józsefné tanító néni kezdeményezésére elevenítettük föl a múlt évben ezt a magyar nép körében sok helyes elterjedt népszokást.

Dr Garancsi László lelki igazgatónk és Dr Besenyei Zoltánné nyugalmazott igazgató asszonyunk is meghívást kapott erre az eseményre, de eljöttek a megérdemelt pihenésüket töltő nyugdíjas kollégáink is. Egy kicsit átalakítva folytatjuk a néphagyományt, ugyanis régebben a családok egymást látogatták meg a szent család képével, nálunk pedig az osztályok járják sorra egymást imádkozva és énekelve. Egy-egy napig tartózkodik Szent Család képe egy-egy osztályban, míg bejárja az egész iskolát, és szívünkben is szállást talál karácsony szent estéjén, mire elérkezik a Kisjézus születése.

A várakozás, az elcsendesedés időszaka alkalmas arra, hogy jobban megismerjük egymást, mivel köszöntjük a Szent Családot. Lelkes készülődés folyik, mert nemcsak befogadjuk a Jézuskát, hanem vendégül is látjuk a szállást keresőket.

Hagyomány szerint szent misével és szent áldozással fejezzük be az ájtatosságot.

Nálunk december 17-én lesz a szent mise iskolánk tanulói, tanárai és vendégei részére. „Szent Család! Szívünk templomából már el nem bocsájtunk. Maradj nálunk egész életünkben!”

Simkó Mária tanítónő

Sikeressé adventi irodalmi pályázatok

A szerencsi Bolyai János Katolikus Általános Iskola irodalmi- és rajzpályázatot írt ki advent alkalmából. Iskolánk tanulói nagyon szép sikereket értek el ezen a versengésen.

Irodalom kategóriában Lipóczki Bernadett 1. helyezést ért el, Polgári Léda Anna 2., Palencsár Zalán és Gáspár Vera 3. helyezett lett.

Rajz kategóriában Venczel Luca 1., Kiss Henrietta 2. és Barna Nóra 3. helyezést ért el. Gratulálunk a szép sikerekhez!

Egy meghitt karácsony

Úgy gondolom, minden gyermek számára fontos ünnep a karácsony. Persze a kisebbeknek a játékok, ajándékok miatt, de az idősebbeknek a szeretet és a családi összetartozás végett.

Természetesen, nekem is ez a kedvenc ünnepem. Mikor még fiatalabb voltam, olyan 9-10 éves, a legjobban azt vártam, hogy

mikor a templomból hazaérünk, kinyithassuk az ajándékokat. Régebben még nem fogtam fel, milyen jelentősége van a karácsonynak. Persze tudtam, hogy mit ünneplünk, csak akkor még ez nem tűnt olyan fontosnak, mint az ajándék. Most, hogy idősebb vagyok már az ajándékok nem is annyira fontosak számomra. Karácsony reggelén szoktuk a fát felöltöztetni, amit én nagyon szeretek, mert a húgommal együtt díszítünk. Ezután anyának segítünk mézeskalácsot sütni. Ezt követően elfogyasztjuk a karácsonyi ebédet, aminek azért örülök kifejezetten, mert a bátyám is itthon van velünk, ugyanis ő főiskolára jár és ritkán látjuk. Este istentiszteletre megyünk, ahol a gyerekek szavalnak, énekelnek. A templom után, mikor hazaérünk, átadjuk az ajándékainkat egymásnak. Karácsony másnapján elutazunk, ugyanis a nagyszüleink tőlünk távol élnek. Az unokatesóimnál a nagymamával együtt ebédelünk és beszélgetünk. Elmeséljük egymásnak, hogy mi történt velünk az utóbbi időben. Szeretek velük lenni, mert nagyon ritkán találkozunk. A különbségek ellenére tökéletes az egyetértés. Karácsony harmadnapján nagyapámékhoz utazunk, ahol szintén karácsonyi ebéd vár ránk. Velük is elvélve találkozunk, annak ellenére, hogy valamivel közelebb élnek hozzánk. Örülnék, ha többször találkozhatnék a rokonaimmal. A hatalmas távolságok ellenére úgy gondolom, egy összetartó család vagyunk.

A karácsony az az ünnep, ami a szeretetről, a békességről és a családról szól. Számomra ezek miatt fontos ez az ünnep.

Gáspár Vera
8. a osztály

A legszebb karácsonyunk

2010 decembere más volt, mint a többi, mert karácsony környékére vártuk a kistesóm érkezését.

Az ünnep közeledtével az egyik szemem sírt, a másik nevetett. Már nagyon vártam, hogy megláthassam a testvérem. Anyukámnak be kellett feküdnie a kórházba és nagyon féltem, hogy nem ünnepelhetjük együtt a karácsonyt. Ezért szüleimmel, jóval karácsony előtt feldíszítettük a házat. Amikor jött a búcsú ideje, december 13-án reggel nagyon szomorúan indultam iskolába. Délután, amikor apa jött értem, közölte velem a nagy hírt: Megszületett Bátor, a kisöcsém! Nagyon örültem, mert már vágytam egy öcsikére.

Szerencsére mindketten egészségesek voltak, így nemsokára hazajöhettek a kórházból. Bátor nagyon aranyos kisbaba. Sok időt töltöttem vele, de emellett anyának is segítenem kellett. Szentestére fel-díszítettük a karácsonyfát, megvacsoráztunk, kibontottuk az ajándékokat. Persze a

kisöcsém még semmit nem értett, nem vett észre az ünnep hangulatából. Én pedig az ajándékokra nem is nagyon emlékszem már, ennek ellenére a legemlékezetesebb karácsonynak tartom.

Az éjféle misén a mi családjunk nemcsak Jézus, hanem a kistesztvérem születését is ünnepeltünk.

Palencsár Zalán
6. b osztály

Családom karácsonya

Egyik legszebb ünnepünk a karácsony. Jézus születéséről és a Szent Családról szól. Az emberek ilyenkor megpróbálnak egymással megbékélni és szeretetben élni.

Családunkban még él az ősrégi hagyomány. Mivel nagyszüleimmel élek, így minden évben ugyanúgy készülünk a szép ünnepre. December 15-én kezdődik a népszokás szerint a „Szállást keres a szent család”, vagyis a szentcsalád-járás. Bebocsátást kértek a családoktól és a Szent Család képét elhelyezték a szobájában. Jól viselkedtek a gyerekek a családokban, mert úgy érezték velük van Jézuska.

Napközben együtt imádkozunk, este elkészítünk a képtől, és továbbviszik egy másik családhoz. December 24-én az utolsó este a kilenc család, akik helyet adtak a szentcsalád-járásnak, együtt imádkozva, énekelve indulnak a képpel a templom felé. A templomban együtt megköszönjük, hogy a Szent Családdal tölthetünk pár napot. Az Isten házából hazatérve, mikor megszólal az esti harangszó, az „Úr angyal” imát mondjuk el közösen. Meggyújtjuk az első gyertyát a karácsonyfán, és kívánunk egymásnak „Boldog karácsonyt”. Mindenki átadja szerény ajándékát egymásnak. Megvacsorázunk, és várjuk a kántálókat. Családunkban ez is hagyomány. Keresztzüleim, unokatestvéreim családjukkal együtt ablakunkon bekopogva megkérdezik: „Szabad-e Istent dicsérni?” Válaszunk, természetesen: Igen! Erre ők eléneklik a „Fel nagy öröme, ma született...” című egyházi éneket. Boldog karácsonyt kívánunk és megajándékozunk egymást. A vendéglátás után, elmegyünk hozzájuk. Este pedig együtt indulunk az éjféle misére. Ott köszöntjük a jászolban fekvő kis Jézuskát. Kérjük, hogy adjon békességet családjunknak és a Földön minden embernek.

Nagyon szeretem a karácsonyt, mert olyan jó, mikor együtt van a család. Kérem a kis Jézust, hogy még nagyon sok boldog ünnepet tudjak eltölteni a családommal, a nagyszüleimmel.

Lipóczki Bernadett
6. b osztály

Hírek a Szent László Katolikus Általános Iskolából

Missziós találkozón voltunk

Iskolánk Missziós csoportja Editke néni, Mónika néni és Marika néni kíséretével korán reggel busszal indult Budapestre. A Szent Gyermekség Műve idén ünnepi fennállásának 5. évfordulóját. Alig vártuk ezt a napot, hogy együtt lehessünk a többi csoporttal!

Utazásunkat - szokásunkhoz híven - a „napindító imával” kezdtük. A buszon is imádkoztunk minden rossz helyzetben, bajban lévő társunkért. Megérkezvén a Bazilikához nagyon elcsodálkoztunk. Nem gondoltuk, hogy ilyen nagy és szép építmény. Szájtátva néztük a kupolában lévő festményeket.

Sebastian Atya felidézte az eltelt öt év eseményeit, beszélt a misszió szerepéről. Újból elmondtuk hitvallásunkat: „Kis imával és kis áldozattal gyermekek segítenek gyermekeknek.” Megható volt közösségünk tagjaival imádkozni a szentmisén. Délután pedig együtt kacagtunk Levente Péter és Döbrentey Ildikó zenés műsorán. Megújult szívvel és Sebastian atya áldásával jöttünk ki a Bazilikából és indultunk a Kossuth térre, ahol körbejártuk a Parlament épületét. Óriási szobrokat láttunk, melyek magyarságunk kiemelkedő alakjait mintázzák. Nagy büszkeség töltött el minket: Jó érzés magyarnak, jó érzés missziósnak lenni!

Hitünkben megerősödvé, egy feledhetetlen napemlékével tértünk haza.

Tóth Gerda 7. osztályos tanuló

Országos rajzversenyen vettem részt

Assisi Szent Ferenc életét és legendáit megismerve, Ferencziné Hajdu Mónika rajztanárnőnk segítségével beneveztem egy országos versenyre.

Szakkörön nagyon sokat rajzoltunk, többféle eszközt próbáltunk ki, míg rátaláltam egyre, amit igen megkedveltem. Így örömmel a lelkemben sikerült egy érdekes legendát megjeleníteni, ami Szent Ferenc „ördögűző”

hatalmáról szolt.

Az elkészült munkákat elküldtük, és néhány nap múlva Mónika tanárnő nagyon boldogan jött oda hozzám, hogy közölje a hírt, miszerint értesítették az iskolát, hogy eredményt értem el.

Az ünnepélyes díjátadásra két barátnőm is elkísért, akik szintén indultak a versenyen. Meglepettünk, mert rengeteg díjazott érkezett az ország minden részéről. Egy szép ünnepi műsor után végre kihirdették az eredményt: különdíjas lettem. Nagyon örültem neki!

Vidáman csemegéztünk a finomságokból, amivel megkínáltak bennünket, és alig vártuk, hogy mindent elmeséljünk itthon a többieknek.

Vass Lilla 6. osztályos tanuló

Bolyai Katolikus Kupa

Iskolánk tanulóival részt vettünk a Bolyai Katolikus Kupán, ahol nagyon erős csapatok ellen kellett helyt állniuk tanulóinknak. Szép eredményeink születtek, a lány csapatunk 3. helyezést, a fiú csapatunk 1. helyezést ért el. A legjobb kapus címet Valovics Katalin, és Varga Dominik szerezte meg, a gólkirályunk pedig Fülöp Milán lett. Gratulálunk nekik! Reméljük jövőre is eljöhettek erre a színvonalas versenyre, hiszen nagyon jól érezte magát mindenki.

Tök jó hét

Az őszi szünet után ünnepélyes megnyitóval kezdetét vette a Tök jó hét elnevezésű programsorozat. A hangulatot megalapozta Varkoly Ferencné /Arka/ különleges kiállítása, amelyen tökből készített figurákat tekintettünk meg.

„Minden napra egy tökmese” keretében először a 4.b osztály mutatta be nagy sikerrel *A rátóti csikótojás* című magyar népmesét. Kedden Polgári Léda szavalt *el Gáti István: Tök Magda férjhez megy* című versét, amelyhez a felsős osztályok gyönyörű képregényeket készítettek. Szerdán Magyar Eszter és Keller-Bortnyik Lujza adta elő *Móricz Zsigmond: Iciri-piciri verses meséjét*. Néhány 5.b osztályos *Lázár Ervin: A nyúl mint tolmács*, pénteken pedig az 5.a A tök és az ökr című mesét játszotta el.

Amíg kedden az alsós tanulók a Nyitott ajtók elnevezésű rendezvényen barkácsolhattak, a felsős osztályok képviselői Tökliciten mérték össze tudásukat. Téma: az októberi és novemberi jeles napok és természetesen minden, ami a tökkel kapcsolatos /származás, tulajdonságok, felhasználás, szólások/. Ez a program alkalmas volt arra, hogy magyar néphagyományainkban elmélyüljünk. Fergeteges hangulat alakult ki.

Nagy lelkesedéssel küzdöttek az alsós és felsős csapatok a Tökolimpián. A játékos, vicces feladatokból álló sorverseny elnyerte a gyerekek tetszését, hiszen „ültettek tököt”, rákjárásban hordhatták, kis talicskával szállíthatták, végül tálcán felszolgálhatták. Persze mindezt időre.

A tökfarakas hagyománya egészen Szent László koráig nyúlik vissza. Csütörtökön kiállítást rendeztünk a szebbnél szebb töklámpásokból, kreatív tökökből. Amíg az alsósok barkácsoltak, a felsősök minél magasabb tornyokat próbáltak építeni kukoricacsutkákból. Ezután osztályonként természetkoszorúkkal, lampionokkal, őszi munkákkal kapcsolatos népdalokat énekelve vonultunk fel a Petőfi úton.

Pénteken értékeltük a tanulók eredményeit. Nagyszerű, kreatív alkotások születtek, amelyek gyermekeinket, és az osztályok összefogását, jó közösségét dicsérik. Délután a Tökbárban mulattunk tökből készült ételeket kóstolgatva.

Az egész hét jó hangulata igazolta azt a megállapítást, miszerint „a legvidámabb élelmiszer a tök”. Köszönjük szépen a szülők segítségét.

Rácz Lászlóné

A díjátadás

Szent Ferenc és az állatok ez volt a témája annak a rajzpályázatnak, amelyre én is beneveztem.

Tanárnővel együtt nagyon boldogok voltunk, amikor meghívást kaptam Miskolcra, a díjátadásra. Örültem, hogy két barátnőm is elkísért, és velem együtt izgulták végig az eredményhirdetést.

Külföldi jutalmat kaptam, ez eddigi legszebb eredményem. Elégedetten indultunk haza. Ha lesz még ilyen verseny, biztosan jelentkezem rá. Köszönöm Ferencziné Hajdu Mónika tanárnőnek a felkészítést.

Versenyeredmények a Szent László Iskolából

Szent Erzsébet Felolvasóverseny Sárospatakon

November 25-én került megrendezésre a verseny, melyen iskolánk tanulói szép eredményeket értek el.

3.-4. osztályosok között III. helyet szerzett Pelles Réka 3b-s tanuló és különdíjas lett Pollák István Zétény 4.a-s tanuló.

5.-6. osztályosok közül I. helyet szerzett Kiss Henrietta 5.b-s tanuló, különdíjban részesült Venczel Luca 6.b-s tanuló.

7.-8. osztályosok közül I. helyezést lett Polgári Léda Anna 7.a-s tanuló.

Szent Cecília Énekverseny Sátorajaujhelyen

November 24-én rendezték meg immár tizedik alkalommal Sátorajaujhelyen az Árpád-házi Szent Margit Katolikus Általános Iskolában a Szent Cecília énekversenyt, ahol iskolánk tanulói eredményesen szerepeltek.

A második korcsoportban I. helyezést ért el Galambvári Sára 3.b-s tanuló.

A harmadik korcsoportban szintén

I. helyezést lett Polgári Léda Anna 7.a-s tanuló

Kobaktörő Matematika Verseny Szikszón

2. osztály

I. Szarvas Milán

3. osztály

I. Tóbiás János

II. Varga Viktória

4. osztály

I. Rác Balázs

II. Polgár Sándor Bendegúz

5. osztály

V. Kollár Sándor

VI. Papp Levente

6. osztály

III. Zsólyomi Samu

VII. Tóbiás Ákos

7. osztály

II. Fülöp Milán

IV. Kiss László

VI. Dienes Márton

Hagyományok napján egy nemzetközi Táncfesztiválon. Műsorukat a Parapács zenekar kísérte. Szintén a Bubulyka képviselte térségünket a Nagykárolyban (Partium Románia) megrendezett Nemzetközi Táncház-találkozón október 26-án.

Idén immár harmadik alkalommal került megrendezésre a katolikus iskolák közötti szavalóverseny. Mint az eddigi tanévekben, most is iskolánk adta a helyszínt. Sárospatak, Sátorajaujhely és Szerencs katolikus iskoláinak tanulói mérték össze versmondó tudásukat a szentlászlós diákokkal november 10-én.

Eredmények:

1. osztály:

II. Gregó Dóra (Encs)

III. Dudás Flóra (Encs)

2. osztály:

I. Kiss Gréta (Encs)

II. Vaszyly Hanna (Encs)

3. osztály:

I. Galambvári Sára (Encs)

II. Farkas Boglárka (Sárospatak)

III. Takács Jázmin (Szerencs)

4. osztály:

I. Pollák István Zétény (Encs)

II. Vaszyly Gréta (Encs)

III. Kóró Viktória Virág (Sárospatak)

5. osztály:

I. Sebes Richárd (Sátorajaujhely)

II. Erdei Boglárka (Sárospatak)

III. Hrabovszki Adél (Encs)

6. osztály:

I. Bíró Aletta (Sátorajaujhely)

II. Hajkó Liliána (Encs)

III. Kántor Kincső (Sárospatak)

7. osztály:

I. Hornyák Sebestyén (Sátorajaujhely)

II. Polgári Léda Anna (Encs)

III. Somosi Boglárka (Sárospatak)

8. osztály:

I. Kiss Virág (Encs)

II. Ducsa Gergely (Sátorajaujhely)

m e g y e i fordulója, melyen iskolánk több csapattal vett részt.

III. helyezést lett a 4. osztályosok csapata, melynek tagjai:

Polgár Sándor Bendegúz

Rác Balázs

Kovács Márk

Jurek Gábor

IV. helyezést értek el a hetedikeseik.

Csapattagok:

Dienes Márton

Fülöp Milán

Kiss László

Kozma Szilveszter

Felkészítőik : Bartók Klára és Tarr Tamásné

2014. november 20-án került megrendezésre a Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny

m e g y e i fordulója, melyen nagyon szép eredményeket értünk el.

III. helyezést lett a 7. c osztályosok csapata, melynek tagjai:

Dienes Márton András

Fülöp Gábor Milán

Kiss László

Kovács Kolozs

IV. helyezést értek el a nyolcadikosok.

Csapattagok:

Gáspár Vera

Kovács Réka

Szabó Éva

Podráczki Henrietta

V. helyezést ért el a 7. a és b osztályosok vegyes csapata Csapattagok:

Závodszi Noémi

Varga Réka

Kozák Boglárka

Zima Boglárka

VI. helyezést értek el a negyedikesek.

Csapattagok:

Polgár Sándor Bendegúz

Hódi Csenge Ágota

Rác Balázs

Nagy Alexandra

Felkészítőik : Horváth Tamásné, Makranczi Sándorné,

Majorosné Jakab Renáta, Rác Lászlóné

A Bubulyka táncsoport Tornalján (Felvidék- Szlovákia) szerepelt a

2014. október 17-én került megrendezésre a Bolyai Matematika Csapatverseny

" Megköszönve betegeink egész éves bizalmát, kívánunk :

Áldott, békés karácsonyt és reményteljes, boldog új esztendőt!

" Szeretett testvérem, kívánom, hogy mindenben olyan jó dolgod legyen és olyan egészséges légy, amilyen jó dolga van a lelkednek."

Ján. 3.1 ev. 1:2.

Encsi Területi Egészségügyi Központ munkatársai nevében: dr. Basista Erika vezető orvos

Hírek a Zrínyi Ilona Általános Iskolából

Újabb sikerek Hernádszentendrén

MÉG AZ ASZTAL IS BELEREMEGETT... amikor a zsűritagok letették a vizespoharukat, tollukat október 17-én, a VIII. Hernád-völgyi Tehetségkutató Fesztiválon, és kezdetét vette a verseny.

Mindig kitörő lelkesedéssel fogadom a prózamondó illetve szavalóversenyek felhívását, mert számomra ez jelenti azt a lelki többletet, amiért érdemes a tanórák után műveket keresni, majd azokat az érdeklődő diákoknak átadni és magukévá tenni.

Szerencsésnek érzem magam, mert nagyon sok olyan tanuló vesz körül, akik szeretik magukba szippantani az előadóművészet minden szépségét. A gyerekek és jómagam is izgatottan készültünk a megmérettetésre. Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy köszönetet mondjak a kedves szülőknek, amiért támogatásukkal, együttműködésükkel mindig segítik a munkámat.

Minden alkalommal egy felfokozott energiátöbblettel indulunk az adott helyszínre. Most sem volt ez másképp... egy maroknyi kis csapattal érkezünk meg a mindig gondosan megszervezett, jó hangulatú, kitűnő szakmai zsűri színe elé.

A rengeteg kimagasló előadás végeztével kihirdették a jutalmazottak nevét... ismét leírhatatlan büszkeség lett úrrá rajtam, ugyanis Mihalkó Írisz 1., Gyurcsó Levente 2. helyezéssel, Kiss Balázs Barnabás pedig különdíjban részesült a kiváló produkciójáért. Ők mindnyájan a 3.b osztályban tanulnak.

De volt még ott egy elsős apróság, akit szintén volt szerencsém felkészíteni... első versenyén, első sorszámmal, első helyezést ért el Bukszár Levente.

Azt hiszem, most már mindenki számára egyértelműek azok a gondolatok, amiket a cikk elején osztottam meg. Ezért is (és még sok másért) érdemes gyerekekkel foglalkozni, időt, energiát nem spórolva.

Természetesen a nem jutalmazott tanuló is remek előadást nyújtottak, de mint tudjuk, ez egy szubjektív értékelés... számomra ők is nyertesek, mert ott voltak és ledöntötték a korlátaikat, amiket sok gyermek még csak nem is tapasztal.

Köszönöm a hernádszentendrési szervezőknek a lehetőséget, JÖVŐRE IS OTT LESZÜNK!!!

Takács Erika

Egy „tök” jó party

Mint minden évben idén is eljött a várva-várt tök-party. Ezen az éven október 21.-én tartottuk meg, izgatottan vártuk ezt a keddi napot, végre eljött a délután és kezdődhetett a buli. Először is hét csapatra osztott minket tanár néni, a csapatoknak nevet kellett kitalálnunk, ami nagyon szórakoztató volt. Majd kezdetét vette a vetélkedő. Először tanár néni adott egy pár betűt, amiből szavakat raktunk ki, majd varázsigét kellett kitalálnunk, aztán különböző lekvárral tettük meg egymást amin nagyokat kacagtunk, volt kártyavadászat és bekötött szemmel való rajzolás. Ezután lementünk a táncterembe és kezdődött a sorverseny, ahol rollerrel, görkorcsolyával és gördeszkával és kipróbálhattuk ügyességünket, közben szüleink is megérkeztek és segíthettek nekünk néhány feladatnál. Önfeladt nevetés és kacagás vette kezdetét mikor egy-egy feladatnál kisebb-nagyobb ügyetlenkedésünket látták, de azért sikerült minden feladatot teljesítenünk. Nekem a legjobban az tetszett, amikor görkoriznunk kellett és az egyik osztálytársunknak annyira akartunk segíteni felvenni a görkorit, hogy hárman adtuk fel a lábára, ekkor már mindenki sírt a nevetéstől. A sorverseny végeztével mindenki megfogta az otthon kifaragott töklámpását és kivonultunk az utcára. Rövid séta után megérkeztünk a Millenniumi Parkba, ahol körbeálltuk a töklámpásainkat és elkezdtünk énekelni, sétáltunk még egy kicsit és mint mindennek ennek is vége lett. Szerintem az ideje volt a legeslegjobb tök-party a három év alatt. Remélem, jövőre is megtartjuk ezt a már hagyománnyá vált partyt. Köszönjük tanár néniéknek a mókás, kalandos napot.

Balázs Lili
3. b osztályos tanuló

Advent Budapesten

A Zrínyi iskola tanulói 2014. december 2-án és 3-án Budapesten egy adventi kiránduláson vehettek részt.

2-án a hatodik és hetedik évfolyam utazott, azaz mi. 3-án pedig az ötödik évfolyam. Reggel 700-kor szálltunk fel a vonatra Encsenre, ami egészen Budapestig vitt minket. A vonaton nagyon jól szórakoztunk, bár sokan álmosak voltak a korai kelés miatt. Fél tíz körül megérkeztünk a gyönyörű fővárosba, ahol egy kedves idegenvezető, Zsuzsa várt minket. Felsorakoztunk, majd elindultunk a busz felé, ami egyenesen a Nemzeti Múzeumba vitt. A buszon mindenki kapott egy Mikulás sapkát ajándékba. Nagyon örültünk! Majd múzeumpedagógiai foglalkozásokon vettünk részt. Két téma közül választhattunk, Mátyás kora vagy a lovagkor. Én Mátyás mellett döntöttem. Felpróbáltunk korabeli ruhákat, a király és második felesége profilját is megfigyelhettük. Megcsodálhattuk Mátyás trónkárpitját, ivópoharát, korabeli tárgyakat, pénzerméket, majd a koronázási palástot. Az ötödikesek a Hadtörténeti Múzeumban voltak. Körülbelül egy óra múlva öltöztünk, és mentünk a következő helyszínre, a Lurdy-házba, ahol egy filmet, a Pulykalandot néztük meg. A film mindenkinek tetszett. Utána volt egy óra szabad foglalkozás. Mi a lányok nagyon örültünk a szabadidőnek, mivel találkoztunk az X Faktorban szereplő Benjivel, és Nagy Ricsivel, valamint Alföldi Robival is. Lassan letelt az egy órák és indultunk tovább a Budai várhoz. Ott a Mátyás templomot, a Halászbástyát néztük meg. Innen csodálatos látvány volt a Parlament és a Duna a hidakkal. Az idegenvezetőnk sok érdekességet mondott

a nevezetességekről. Ezek után indultunk a Szent István Bazilikához, amire egy karácsonyi kis jelenetet vetítettek zenei aláfestéssel. A hatalmas templom előtt Karácsonyi Vásár volt, ahol nézelődhattunk egy kicsit, vásárolgattunk. Nagyon tetszett, amit láttam. Elsétáltunk az Óriáskerék felé, ami szintén gyönyörű volt. Majd ismét buszra szálltunk és elindultunk az állomásra. Visszafelé a vonaton megbeszéltük a kirándulás részleteit, kinek mi tetszett a legjobban.

Nekem ez a kirándulás egy örök élmény marad, szívesen jönnék még egyszer vissza az ország szívébe, Budapestre.

Kovács Panna

Hírek a Zrínyi Ilona Általános Iskolából

Matematika verseny

A szikszói „Szepsi Napok” alkalmával megrendezett kistérségi matematika versenyen 5-8. osztályos iskolatársaim vehettek részt, október 22-én.

A verseny napján mindenki nagyon izgatott volt, alig vártuk, hogy elinduljunk az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola falai közül. Amikor megérkeztünk a verseny helyszínére, bár az eső esett, mégis jó hangulatban ballagtunk az iskola épülete felé. Az ajtón belépve sok felsős diákot láttunk, akik szintén a mezőny egy részét képezték, majd felkísértek egy terembe, ahol pogácsa várta a diákokat. Pár perces várakozás után elkezdődött a megnyitó, majd ismertették a szabályokat. Ezután különváltunk évfolyamok szerint. A feladatlapok 25 megoldásra váró feladattal álltak, amelyeknek megoldására 60 perc állt rendelkezésünkre. Mielőtt megkaptuk volna a lapokat, itt is egy kis ajándék várt ránk. Ezután elkezdődött a verseny és mindenki arra törekedett, hogy a legjobbat hozza ki magából. A 60 perc lejártával a feladatsort beadtuk és kezdetét vette a számunkra végtelennek tűnő várakozás. A megoldókulcs segítségével ellenőrizhettük a jó és rossz válaszainkat, ezekből kiszámolhattuk a körülbelüli pontszámainkat. A várakozásnak vége lett, de izgalomunk tovább fokozódott. Iskolánk tanulói közül 5. évfolyamon Vaszi Ákos 1., Juhász Evelin 4. helyezést ért el. A hatodikosok közül Pejko Laura 6., Tóth Szilárd a 9. helyet hozta el. Majd jöttek a legnagyobbak, az iskolánk képviselőitében az osztálytársam és én. Meglepődve néztem körül, mert rajtam kívül lány nem volt a vetélytársaim sorában. Ahogy visszafelé haladtak a harmadik helyezéstől az elsőig, egyre feszültebb lett a hangulat és mindenki vegyes érzelmek kavargottak, hogy nagyon jó, vagy rosszabb helyezést ért-e el. Az osztálytársam Németh Dániel Imre 2. helyezése után reménykedtem, hogy az én nevem is kimondják még. Nagy volt az örömöm, amikor az 1. helyezett oklevelén az én nevem szerepelt. Az eredményhirdetés után boldogan utaztunk haza.

Úgy tartják, a matematika a fiúk erőssége, de én ezt ezen a napon megcáfoltam az első helyezéssel, lekörözve az összes fiút aki ott volt.

Urbán Lili
8.c

Szüreti hagyományok a Zrínyi Ilona Általános Iskolában

Iskolánkban hagyomány a szüretre való megemlékezés.

A 2.a osztályos tanulókkal felelevenítettük az akkori eseményeket.

A szőlőszedéstől a szüreti bálig. Ebben az évben a 4.a osztályos tanulók is színesítették a műsort verseikkel és a szüreti dalokkal.

Az Idősek Hónapja keretében meghívást kaptunk a PAX Hálózatfejlesztő Gondozási Központba. Műsorunk végén az egyik klubtag, Szabó Erzsike néni is mesélt az ő szüreti élményeiről. A gyerekek nagy érdeklődéssel hallgatták. Reméljük sikerült az idősek embereket kicsit felvidítani.

Úgy terveztük, hogy az „Iskola-kóstoló” keretében ezzel a műsorral köszöntjük a leendő elsősokeket. Az időjárás azonban közbeszólt. Így mi mentünk az óvodásokhoz. Mindenki nagyon jól érezte magát. A hangulatot fokozta, hogy a szüreti dalokat közösen énekeltük és megkóstoltuk az idei termést. A végén sportfoglalkozás keretében Szabó Judit Aerobic-ot tartott.

Kissné Makranczi Tünde
tanító

Hernádszentandrás a Zrínyisek

Az idén is megrendezte Hernádszentandrás Község Önkormányzata és az Összefogás Hernádszentandrás Alapítvány a VIII. Hernád völgyi Tehetségkutató Fesztivált.

A 2 nap programja sűrű volt. Október 17-én vers kategóriában, október 18-án ének és zene kategóriában mutatkozhattak be az ifjú tehetségek.

A diákok feladata eltérő volt. Míg az alsósoknak egy szabadon választott verset kellett előadni, a felsősöknek ezenfelül Petőfi Sándor: Szeptember végén című művének előadása is nehezítette a versenyt.

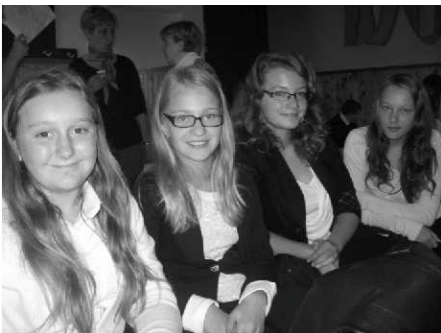
A regisztráció után a megnyitó következett, melyet a művelődési házban rendeztek. Miközben a gyerekek szavaltak, a tanodában kézműves foglalkozások várták a kreatív versenyzőket.

Elkezdődött a megmérettetés. Számos szép előadást hallhattunk. A zsűrinek, melynek tagjai között előadóművész, színész, középiskolai tanár, közgazdász és Hernádszentandrás polgármestere is tagja volt, igen nehéz volt a dolga.

Egy kis büfé ebéd után következett az értékelés, díjátadás.

Izgatottan vártuk az eredményhirdetést kedves tanítványommal, Varga Titanillával, akivel először indultam ezen a versenyen és aki lelkesen készült, gyakorolt az iskolában és otthon is, szabadidejét nem sajnálva.

Az izgatottságunk végül óriási örömmé változott, mert Titanilla első helyezést ért el. Nagyon büszke vagyok rá. Minden befektetett munka megtérült. Az eredménye is azt mutatja, hogy sikerült kiválasztani az életkori sajátosságainak megfelelő művet,

sikeres volt a kutatás, a sok gyakorlás. Nagyobb önbizalommal, új versekkel, Hernádszentandrás, jövőre is megyünk!

Homoki Nikolett
Magyartanár tanító

Eredményeink ezen a versenyen:

VERS:

III. korcsoport I. helyezett: Varga Titanilla
6.c felkészítő tanár: Homoki Nikolett

II. helyezett: Búdi Blanka 6.a felkészítő tanár: Molnár Katalin

IV. korcsoport III. helyezett: Planéta Laura 8.c felkészítő tanár: Gyuricza Ivett

ZENE: furulya

I.korcsoport:

1. helyezett: Dobozi Hanna Sára

I.korcsoport:

1.:Mészáros Margit Katalin

II.korcsoport:

3. helyezett: Homonnai Laura

III.korcsoport:

3. helyezett: Németh Zsófia

III.korcsoport:

2. helyezett: Menyhért Lilla

III.korcsoport:

1. helyezett: Molnár Dzsénifer

2. helyezett: Vola Dalma

IV. korcsoport: Kiemelt különdíj:

Molnár Alexandra és Gulyás Henrietta

1.helyezett: Furman Máté

FELHÍVÁS

Befektető zöldség gyümölcs felvásárló telepet akar létesíteni. Kéri azok jelentkezését, akik 2016 -tól folyamatosan gyümölcsöt és zöldséget tudnak felajánlani eladásra.

Kapcsolat tartó: Czapovics László

Tel: 0670 4299 173

E-mail czapovicsl@gmail.com

Hírek a Zrínyi Ilona Általános Iskolából

„Mikulás-Lak” Szikszón

Elérkezett megint Mikulás napja, mely a Karácsony mellett a gyermekek egyik kedvenc ünnepe és amire talán a felnőttek is hasonló lelkesedéssel készülnek.

Iskolánk tanulói közül is sokan felkerekedtek pénteken (december 5-én) és ellátogattak a szikszói „Mikulás Lakba”.

„Nagyszakállú Téliapó” és segítői meghitt hangulatot teremtettek a gyerekek számára. A kézműves foglalkozás mellett játékokkal szórakoztatták őket.

Szuha Ilona

Fotót 9-én küldjük.

Várva várt Mikulás

Izgatottan várjuk minden éven gyermekeinkkel a Mikulást. Felcsendülnek a régi kis Mikulás dalok, versek. Meglepetten figyeljük gyermekeink ábrándos kis arcát. A mi osztályunk a 2.b. egy hihetetlenül fantasztikus kis közösség. A tanító néink néha nagyot álmodik, amit mi szülők lelkesen támogatni szoktunk.

-Mit szólnátok, ha a Mikulás ünnepségre a gyerekekkel együtt készülnénk?

-Hajrá, gyerekek, próbáljuk meg!

Ezzel a lendülettel kezdtünk el próbálni. Fergeteges kacagások, mókázások közepette. Mindenki lelkesen tett önmagán kívül még valami plusz, amivel segíteni tudta a másik munkáját.

Élveztük minden pillanatát a próbáknak. Látni kellett volna gyermekeink meglepett arcát, mikor szüleik nyuszi fülekkel, manósapkával az aulában próbálni kezdtek. Kacajra derültek. Próbáltuk az Ő táncukat megtanulni, de a Mikulás fergeteges figuráit senki sem tudta nevetés nélkül megállni.

Reméljük nagy meglepetést okoztunk a gyermekeknek és élvezték az előadás minden percét! Hiszen valahol mi is gyerekek lehettünk egy picike időre.

Lehet, hogy még mi is várjuk a Mikulást?

Számunkra a várva várt próbák hangulatosak és vidámak voltak. Feltöltödtünk tőle az ünnepek előtt.

Köszönjük!

Kívánunk mindenkinek meghitt, Békés Karácsonyi Ünnepeket!

A 2.b. Szülők

Karácsonyra készülünk

Ebben az évben minket, Zrínyi iskolásokat ért az a megtisztelő feladat, hogy a Szeretet napi ünnepségen műsorral kedveskedhetünk a város lakóinak.

Alsós munkaközösségünk több mint 50 kisdíakkal már november közepétől lázasan készülődik erre a gyönyörű napra.

A békés, szeretetteljes ünnephez méltóképpen szeretnénk hozzájárulni melegséget árasztó műsorunkkal.

A néha szürke, gondokban sem szűkölködő hétköznapijaink a mindennapi próbák során csillogóvá válnak, mesebeli várakozás melengeti szívünket.

Ezt próbájuk majd átadni december végén minden Kedves Vendégnek!

„Legyen Veled Karácsony Angyala,
legyen áldás és ünnep az Ünnepe,
Szeretettel simítsa lelkedet,
mikor a csengők megcsendülnek.”

Ezzel a kis idézettel várunk szeretettel mindenkit december 19-én 10,00 órától a Városi Sportcsarnokban!

Kardos Edit tanító

Egészségnap a Zrínyiben

Iskolánkban hagyomány, hogy november hónapban kiemelten foglalkozunk az egészséggel.

Előzetes feladatként minden osztály rajzzal, plakáttal megfogalmazta, hogy mit jelent számára az egészség.

November 27-én, délután pedig az egészségnapon, azon az foglalkozáson vettünk részt, amit Sebestyén Mariika néni Tartott nekünk.

A köszöntő után meghallgattuk az Egy dal az egészségről című számot.

Vidám hangulatban, a Mariika néni által feltett kérdésekre válaszoltunk.

Aki helyesen válaszolt Smile jelet kapott a kezére.

Következett egy zenés videó, ami a zöldségekről, gyümölcsökről szólt.

Ezután Jutka néni, (Szabó Judit) aki vendégként érkezett hozzánk, a helyes fogápolásról, szájhigiénéről tartott nekünk előadást. A végén ő is kérdésekkel zárta, sok fogápolással kapcsolatos színezőt, ajándékot kaptunk.

A fogmosó dal vidáman összegezte a fogápolásról tanultakat.

Minden osztály kapott 1 szírmot és a rajta lévő szavakból mondatot alkottak, ebből állt össze az egészségvirág.

Zárásképpen Jutka néni meditatív zenére tartásjavító gyakorlatokat tartott nekünk.

Mindenki ellazulva, frissen, jókedvvel zárta a délutánt.

1.a.osztály

A mi tökpartink

Novemberben az osztályunk tökmulatságot szervezett, amelyet a saját osztálytermünkben tartottunk meg.

Nagyon izgatottak voltunk azon a hétfői napon. Aki csak tudott eljött. Meghívtuk rá a szülőket, nagyszülőket is. Mindenki hozott rágszálivalót, innivalót a közös asztalra. A tanár néni hat csoportra osztott minket. Sok játékos feladatot oldottunk meg, többek között: árnyjáték, activity.

Mindenki nagyon jól érezte magát, hamar eltelt a délután. Köszönjük szépen Editke és Tilda nének, hogy megrendezték nekünk ezt a partit.

Lakatos Jázmin Mária

4.a.osztályos tanuló

A Szikszói Kobaktörő matematikai verseny Megérkeztünk a matematika verseny színhelyére társaimmal és tanár nénivel. A környékbeli iskolából sokan jöttek. Találtam egy ismerőst is.

Miután kiosztották a feladatlapokat, mindenkinek jó munkát kívántak.

A 15 példa megoldására 45 percet kaptunk. Számomra voltak egyszerűbb és 1-2 nehezebb feladat is. Eredményhirdetés előtt a játszótéren lazítottunk.

Mindenki nagyon izgult az eredménye miatt. Én nagyon örültem, hogy harmadik helyezett lettem.

Kecskés Gábor

4.a.osztályos tanuló

Barátunk a ló

2014 a ló éve. E témával kapcsolódott a novemberben Szikszón megrendezett Természetvédelmi vetélkedő, amelyre hagyományosan iskolánk is évről évre benevez. Három főből álló csapatunk nagy izgalommal készült erre az eseményre.

A színvonalas megnyitó után, amely egy Mekk Elek mesét dolgozott fel, a feladatok következtek, amelyek között volt vicces, ügyességi, tudományos egyaránt. Természetesen mindegyik a lóval volt kapcsolatos.

Csapatunk 4. helyezést ért el, aminek rendkívül örültünk. Büszkén hoztuk haza az okleveleket és a társasjátékot, amit kaptunk.

Reméljük jövőre is eljutunk erre a versenyre!

Gaburi Edina 2.b;
Gyürsö Levente 3.b;

Szalagavatós élmények

Kedves Olvasó!

A következőkben a november 29-i szalagavatóról és az azt megelőző készülődésben, izgalomban és vidámságban teli hetek és napok élményeiről, tapasztalatairól szeretném Önökkel megosztani gondolataimat.

Hol is kezdjem el az egészet? Talán jó lenne a legelején.

Szeptemberben, mikor először léptük át a 2014/2015-ös tanévben a gimnázium küszöbét, még senkinek sem volt eszében, hogy végzősök lettünk. (Legalábbis remélem, mindnyájan sikeres érettségi bizonyítvánnyal fogjuk elhagyni szeretett második otthonunkat.) Olyannyira nem, hogy teljesen megfélemedtünk minden érettségivel és szalagavatóval kapcsolatos dologról, ugyanazok a fiatalok voltunk, mint előző éven.

Szerencsére azonban osztályfőnökünk, Fukk Tamás tanár úr figyelmeztetett minket minden fontos idej tennivalóra, így hamar észhez térítette az osztályt: „Ideje lenne felkötni a gatyát!”. De mi jó diákhöz méltón mindent az utolsó pillanatra halasztottunk. Mikor éreztük, hogy nincs mese, nem- sokára itt a szalagavatónk (most biztos azt várja az olvasó, hogy azt mondom: lázas készülődésbe fogtunk), akkor sem különösebben izgatott minket a dolog.

Egyedül a tánc tanulását kezdtük el már szeptember végén, hogy tökéletesen menjen a szalagavató napján. A salsa lépéseit igyekeztünk elsajátítani Toronya Alexandra táncostól, akinek ezúton is nagyon köszönjük a türelmét. Mert abból nem kevés kellett hozzánk! Szerencsére azért nem mindenki botlábú a csapatból, vannak „táncos múltú” hölgyek is a 12. B-ben. Mi, fiúk pedig

mindent beleadtunk, hogy megtanuljuk a bonyolult lépéseket. Na jó, talán nem mindent, de a nagy napra valami csoda folytán megembereltük magunkat, és Fred Aster-i lábakkal léptünk a színpadra.

Műsorunkba zenei betéteket is terveztünk, amelyek esetében kb. 36-odszorra sikerült eldöntenünk, hogy mely dalok is legyenek azok. Végül mindannyiunk nagy öröme pozitív visszajelzéseket kaptunk a zene megválasztásával kapcsolatban, mondván különleges volt és egyedi, nem pedig a sablonos, „Gyerekek voltunk, nagyok lettünk” típusú slágerszámok.

A dalok, ha őszintének kell lennem, bevallhatom, eleinte siralmasan mentek. Egyedül Molnár Bianka szólója volt zene füleimnek. De próbáról próbára egyre jobban haladtunk, egészen annyira, hogy a nagy napon az első sorban ülő tanáraink lába táncolt a ritmusra (magam láttam), és a meghatódottság kifejezését véltem felfedezni arcukon.

A díszlet készítését, a ruhaválasztást, a műsorvezetői beszédet és „társaikat” egészen az utolsó hétre halasztottuk el. Ott persze már jött a kapkodás. (Ez így nem jó, az úgy nem jó, inkább ez nem kellene bele, legyen helyette ez...) A jelenetekkel annyira el voltunk maradva, hogy a pénteki főpróbán a szereplők még nem tudták a szövegüket. Szerencsére november 29-re összeállt minden, és egy-két bakitól eltekintve úgy sikerült a fellépés, ahogyan elterveztük.

Persze mindenki nagyon izgult, én személy szerint színpadra lépés előtt úgy éreztem, mindjárt padlót fogok az izgalomtól. A szorongás az összes végzős diák arcán látszódott, úgyhogy hamar megnyugodtam,

nemcsak az én torkomban van gombóc. Ahogyan egymást követték a műsorszámok, egyre jobban kezdett elszállni lámpalázunk, és élveztük, amit csinálunk. Remek közösségünk volt, és úgy tűnt, nekik is tetszik a műsort.

Osztályfőnökünk arcán egyszerre látszódott büszkeség és meghatódottság, mikor mellünkre tűzte a szalagot. Öröm volt látni szüleink és tanáraink elégedettségét. Néha lopva le-lenéztünk a színpadról, és tekintünk összeakadt édesanyánkéval, édesapánkéval, tanárainkéval. Megható volt látni őket. Őket, akik az étellel ajándékoztak meg bennünket, illetve azokat, akik tudásukkal igyekeznek minket jó irányba terelgetni. Volt, aki sírt, volt, aki „keménynek” mutatta magát, de a meghatódottságot szinte vágni lehetett a levegőben a műsor végére.

Nagyon jól éreztem magam, és ezzel diáktársaim sem voltak másképpen. Összességében mind a három osztály sikeres szalagavatót tudhat maga mögött. A megkapott szalag azonban már csak ideig-óráig köt össze bennünket. A szeretet, a barátság, a hűség és a tisztelet az igazi összekötő kapocs, de főleg a közös pont: az iskola, ahol mindezek megszülethettek. Büszkén fogjuk viselni szalagunkat, hiszen mindannyian büszkék vagyunk arra, hogy vácisok lehetünk.

Életünk jelen szakaszának neheze még csak most jön. A fináléhoz érkezünk, nyakunkon az érettségi. Mindenki sikeres érettségizést kívánok, remélve, hogy olyan boldog emlékünkről lesz majd az érettségi is, mint életünk első szalagavatója!

Szakács Levente
A 12.B osztály tanulója

Sok szeretettel köszöntök mindenkit a 13. A osztály szalagavató ünnepségén. Négy és fél év telt el azóta, hogy először átléptük az iskola küszöbét, akkor még félve, bátortalanul; de az évek teltek-múltak, s egy korszak lassan lezárul. A komisz gyerekekből mára már fiatal felnőttek lettünk, bár én inkább csak nagyra nőtt gyerekeknek nevezném magunkat, hiszen még előttünk áll a felnőtté válás egyik legnagyobb próbatétele, a rendes érettségi vizsga, s csak azt követően vághatunk neki a nagybetűs életnek. Ha visszatekintünk az elmúlt évekre, különös érzés fog el bennünket, hiszen a kezdetek kezdetén nem is gondoltuk volna, hogy ilyen gyorsan elérkezik ez a nap, ami egy újabb mérföldkövet jelent számunkra. Ahogy mi nőttünk, azzal együtt egyre nőttek az álmaink, a vágyaink, melyek megvalósításához tanáraink, barátaink, de legfőképp szüleink támogatására volt szükségünk.

Ők segítettek a legelső lépések megtételében; és ha véletlenül elesünk? Gyógyító puszti kaptunk, s a sírást abbahagyva hirtelen mosoly ült az arcunkra. Sokat tanultunk tudunkon kívül az életről a felolvasott esti mesék révén, és még ma is előfordul, hogy akarva akaratlanul eszünkbe jut egy-egy mondóka, vagy dal, amit még kis korunkban hallhattunk tőlük. Próbálták elviselni a boltokban vívott kitarító harcainkat a csokiért, cukorkáért, vagy egy újabb játékszerért. Aztán egyszer csak elérkezett az első iskolai nap. Azon a reggelen talán könnyes szemmel kísérték el bennünket az

oroszlán barlangjába, de mindenképp félve és nagy-nagy aggodalommal, mert tudták: szép lassan el kell engedniük a kezünk. Büszkén és boldogan vettek részt az iskolai fellépéseken, anyák napi műsorokon, mindemellett izgultak értünk a különféle versenyeken, év végi vizsgákon. Kezdetben a bármikor ránk törő sírással ébresztettünk fel benneteket az éjszaka közepén, manapság pedig a kulcsosomó csörgésével, az ajtó csukódásával és az általunk halknak vélt settenkedéssel verjük ki az álmot a szemetekből hajnalok hajnalán.

Az idő változik, de a gyermek örökké gyermek marad a szülei szemében, hisz mindegy, hogy hány évesek vagyunk, ti örökké gyermekként fogtok ránk tekinteni. Tudom jól, most nektek sem könnyű. Páran közületek könnyes szemmel kísérték végig az elmúlt percek, hisz most felelevenedik bennetek a közel 20 év mind a 365 napja. Sosem mehettetek szabadságra, hisz szülőnek lenni a születésünk pillanatától élethosszig tartó feladat, a legnehezebb, de egyben a legsodálatosabb dolog a világon, hiszen amikor a gyermek megszületik, elkezdődik valami, ami egyszerre öröm, de vállat és szívet hatalmas súllyal nyomó felelősség. A sok-sok törődést, gondoskodást teljes mértékben viszonzni nem tudjuk, de szeretnénk kifejezni szeretetünket és hálánkat szüleinknek.

Nézzen most mindenki a színpadra: itt áll 31 fiatal felnőtt és mindenki láthatja, hogy szüleink bizony jó munkát végeztek. A siker

már csak egy karnyújtásnyira van, de millióféle út vezethet hozzá, viszont mostantól változik a szereposztás. Már nekünk kell meghozni azokat a fontos döntéseket, melyek a nagybetűs élet kapujához vezetnek. Nekünk kell eldöntenünk, merre induljunk tovább, de nincs mitől félnünk, mert tudjuk mind, hogy honnan jöttünk, hiába nem tudjuk, merre tartunk. De egy valami biztos: ha visszanezünk, a család mindig ott áll mögöttünk. Egy ponton azonban elválnak útjaink. Egyre távolabbról és távolabbról figyelik lépéseinket, de tanácsaikra mindig számíthatunk, hisz ne feledjük, egy hasonló utat már ők is végigjártak.

Befejezésképpen Eric Knight gondolatait szeretném megosztani Önökkel: „Ha az embernek gyereke van, először is úgy igyekszik nevelni, hogy tökéletes biztonságban érezze az otthonát. Ezután következik, amikor az ember arra tanítja, hogy ebben a nagyon bonyolult világban is megtalálja a biztonságát. De nem úgy, hogy az ember mindentől óvja, és megtiltja neki, hogy kilépjen a világba. Hanem azzal, hogy hagyja, hadd menjen bátran, tanuljon megállni a saját lábán abban a tudatban, hogy ott van mögötte az otthon biztonsága, ahová mindig visszavonulhat, ha úgy adódik.”

Nagy Gabriella
13.A osztályos tanuló

Vaskobak Geológiai Vetélkedő

Idén került megrendezésre a jubileumi, 20. Vaskobak Geológiai Vetélkedő a Diósgyőri Gimnáziumban. A verseny két fordulóból állt. Az első, selejtező körben minden háromfős csapatnak egy 5-10 oldalas szakdolgozatot kellett írnia az előre megadott három témából. Mi a Visegrádi-hegységet mutattuk be. Szerencsére a szervezők pozitívan értékelték a munkánkat, ezért meghívást kaptunk a döntő, szóbeli fordulóra, ahol az Encsi Váci Mihály

Gimnáziumot képviselve, Ózd, Szerencs és a Herman Ottó Gimnázium csapataival mérkőzhettünk meg. A tudásunkat játékos feladatokban amelyek főleg az ásvány- és kőzettan, valamint a geológia témakörét érintették kellett bizonyítanunk. A közzétfelismerés, a fogalommagyarázat, a rajzos és zenés feladványok mellett természetesen néhány tesztet is ki kellett töltenünk. A verseny végig szorosan alakult, azonban az utolsó kör, a villámkérdések után

mi kerültünk ki győztesen. Felettébb boldogok vagyunk, hogy részesei lehettünk ennek a szórakoztató vetélkedőnek, és még egyszer szeretnénk megköszönni Kuskó Sándor tanár úr felkészítő munkáját, amely elengedhetetlen volt ehhez a sikerhez.

Hornyák Balázs, Petró Péter és Tóth Gábor
Csapattagok

Iskolánk életéből

„Örülj a dalnak, a derűs napoknak, szeresd az élet vidám oldalát!
Ezer szépet ígér a holnap, mosolyogva nézz a jövőbe hát!”

/Krúdy Gyula/

A 2014. november 29-i szalagavatón az Encsi Váci Mihály Gimnázium Szakközépiskola és Kollégium végzős diákjai megkapták az érettségire készülő szimbólumát, a szalagot, amely a jövőbe tekintés és összegzés jelképe is egyben.

A 13. osztály műsora 14 órakor kezdődött. Előadásunk alatt mindenki nagyon jól érezte magát. Nagy volt bennünk a bizonyítási vágy, szerettük volna megmutatni szüleinknek, tanárainknak, mire vagyunk képesek a 4,5 év alatt jól összekovácsolódott osztályunkkal,

ezért hosszasan készülődtünk a műsorra. Az egyik legszebb pillanat az volt, amikor osztályfőnökünk, Kavalyecz Emőke tanárnő feltűzte a szalagot, amely jelképezi felnőtté válásunk hivatalos kezdetét; jelzi az iskolához, tanárainkhoz, diákársainkhoz való tartozást. Most már mi is tanúsíthatjuk, hogy tényleg ekkor tudatosul igazán a diákokban, hogy közeledik a búcsú pillanata. Lassan eljön az érettségi, a tényleges bizonyítás napja, amely után végleg elköszönünk egymástól, s az iskolától. Mindannyian meghatódtunk, amikor átadtuk szüleinknek hálánk jeléül a virágot. Nehéz elhinni, hogy hamarosan kikerülünk óvó kezek közül a nagybetűs életbe. Az iskolában töltött vidám, önfeledt napokért

és sikereikért sokaknak tartozunk köszönettel, sosem felejtjük el itt töltött éveinket. Nemsokára elfoglalják helyünket az új diákok, a jövőbeli golyák, akiknek baráti jó tanácsként azt fogjuk mondani, hogy igyekezzenek még nálunk is jobban élni a Váci adta lehetőségekkel. Tanuljanak, mert van kitől, élvezzék a diákeveket! Mi már tudjuk, kár lenne ezekből bármit is elmulasztani.

„Ámulni még, ameddig lehet,
amíg a szíved jó ütemre dobban,
megőrizni a táguló szemet,
mellyel csodálkoztál gyermekkorodban.”

/Áprily Lajos/

Bialkó Bianka
13. osztály

Ma mindannyian, akik itt vannak, értünk öltözték ünneplőbe. Minden szempár ragyogva néz ránk, hogy részesei legyenek felnőtté válásunk egyik pillanatának.

A középiskola mérföldkő az ember életében.

A gimnázium az élet egyik legszebb, legerdekesebb és legizgalmasabb hídjá: utat nyit a gyermekkorból a felnőtt létbe, és az álomvilágból a valós világba.

Számtalan életre szóló pillanat emelt vagy taszított a mélybe: barátság, tapasztalat, megannyi remény és csalódás, s ezek mára már mind emlékké nemesedtek.

Mindannyiunkat, akik itt egy közösséggé olvadtunk össze, örökre összeköt az együtt eltöltött idő.

Ez a néhány év életünk legmeghatározóbb időszaka volt, s oly hamar eltelt.

Éppen tegnap történt csupán, hogy izgatottan készültünk a golyabálra, több-kevesebb sikerrel szerveztük az osztálykirándulásainkat, szerepeltünk iskolai ünnepeken, s az azokat megelőző hol fergeteges, hol fárasztó próbákon. Eljutottunk külföldre, s volt, ahonnan nem is igazán akartunk hazajönni. Előfordult, hogy egyszerűen csak az adott napot akartuk túlélni, magyar dolgozat és történelem felelet nélkül. Azért, hogy ezeket elkerüljük, az osztály néha igazi delegációkat hozott létre és küldött a tanárokhöz. S mindezek után most a szalagot tűzi fel osztályfőnökünk annak jeléül, hogy alig pár hónap múlva végleg lezárul életünk fontos szakasza.

"Rendre felnövünk és eladósodunk.
Törleszteni kell mindazt, amit másoktól,
felnevelő szüleinktől, testvéreinktől,
embertársainktól szívjószágban, lélek-
melegítőként kapunk a hosszú vándorútra"

- írja Sütő András a gyermekkorát,

szülőföldjét megidéző írásai előszavában.

És még mennyi mindenkinek tartozunk hálával - gondolhatjuk a felsorolás láttán. Akiknek itt és most át kell adnunk hálánk első részletét, azok a tanáraink.

Tudjuk, sokszor nem volt egyszerű velünk. Kerestük, hogy hol vannak a határok, s próbáltuk kitágítani őket. Néha csendes szóval, bizalommal, máskor hangosan, dühöngve, elégedetlenkedve, támadóan.

Azok voltunk mégis, aminek lennünk kellett: lázadó tinédzserek, de be kell látnunk, hogy szükséges volt mindez ahhoz, hogy azokká válhassunk, akik most itt állnak: tudással, célokkal, biztos értékekkel, szeretettel felvértezett majdnem-felnőttekké.

Ez az iskola volt a második otthonunk, ahol igazán jól éreztük magunkat.

Nem csak tanított és nevelt, hanem segített igaz barátságokat kötni, izgalmas élményekkel, tapasztalatokkal gazdagodni.

Köszönjük osztályfőnökünknek türelmét, hiszen a mi véleményünk az övével nem mindig egyezett és mi ennek a legtöbb esetben nem féltünk hangot adni. Köszönjük segítségét, s a kritikus szavakat, amelyeket nem tudtunk mindig őszintén elfogadni, annak ellenére, hogy éreztük, a szeretet, az értünk való aggodás mondatta vele, és azok is a mi javunkat szolgálták. Belátásunk jeléül és köszönetképpen szeretnénk mindannyiunk nevében átadni neki Márai Sándor szavait, amelyek jól jellemzik értékrendjét, amire bennünket is tanított:

"Az életnek értéket csak a szolgálat adhat,
amellyel az emberek ügye felé fordulunk.
Ember módra élsz, ha igazságosan élsz. Ha minden cselekedeted és szavad alján a szándék van: nem ártani az embereknek. Ha megkísérled - feltűnés és hiú szerep nélkül -

segíteni az embereknek.

Néha csak azzal, hogy nem hallgatod el az egyszerű igazságokat.

Néha csak azzal, hogy nem mondd tovább, amit mások hazudnak.

Csak akkor nem vagy magányos az életben, ha jó ügyet védsz. Nincs fizetség és jutalom az ilyen perben. De nincs alku sem. Ezért soha ne félj kimondani azt, amiről egész lelkeddel tudod, hogy igaz."

Köszönjük minden tanárunknak az útmutatást, a kedvességet, és a türelmet.

Kérjük, álljanak még mellettünk, segítsenek még bennünket az előttünk álló út megtételében.

Köszönjük az irodalom órákon elhangzó barokkos körmondásokat, a matekdolgozatokat, amikre tanárnő szerint egyest sem érdemeltünk volna, a testnevelés órákat, amiket ha tehettünk, bármilyen indokkal elblicceltünk, a véget nem érőnek tűnő nyelvórákat.

A tudás, amit megszereztünk immár mindörökké a miénk marad. A sok tapasztalat a mi kincsünk, megkülönböztető jegyünk.

Kívánom, hogy az itt eltöltött évek, az élmények sokasága, a diákkori barátságok elegendő erőt adjanak nekünk majd a nagybetűs életben, a mindennapokban a helytálláshoz.

Köszönjük az útravalót, reméljük, nem volt hiábavaló a velünk való fáradozás, s kívánjuk, hogy tanárainknak nálunk rosszabb diákjai ne legyenek.

Hálánk jeléül és emlékül szeretnénk osztályfőnökünket és az iskolavezetést megajándékozni osztályunk szalagjával.

Gottfried Máté, 13. A

Mégsem sikerült

Ebben a karácsonyi számban nem akartam semmilyen negatív dologról írni. Most tényleg nem. Karácsony előtt csak szépről, csak pozitív élményekről, jóságról, szeretetről szerettem volna elmélkedni és nem akartam puffogni. Szerettem volna szebbik orcámat megmutatni a kedves olvasóknak, nehogy azt mondják, be vagyok savanyodva, haragszom az egész világra és hogy bizonyára valami komoly hiányérzet okozza gyakori kritikus hangvételemet. Mégsem sikerült ezen nemes elhatározásomat megtartani, azaz, hogy már majdnem sikerült, de pár napja ez az agyrém, mármint a gyerekek kötelező drogszűrése és az ezzel összefüggő, közönség előtti „nyilvános pisiltetés” kiverte nálam a biztosítékot.

Arra az elhangzó állításra gondolva, hogy aki majd ezt ellenzi az drogos, gyorsan leszögezem, mielőtt bárki meggyanúsítana, hogy soha életemben nem próbáltam ki semmilyen drogot. Hacsak nem számít annak a festés, lakkozás közben beszívott nitrohígító, vagy a felújítás során szintén kismértékben magamévá tett kromofág illat, vagy a gyerekkoromban ragasztgatás közben belélegzett technokol szaga. Nemcsak drog nem volt még a számban, de nem is cigiztek. Ebből egy szálát ugyan kipróbáltam úgy 10 éves koromban, de annyira nem tetszett, hogy ez végleg kimaradt az életemből, és ez már így is marad. Tehát mégegyszer elmondva, nem azért háborít fel mélységesen a kötelező drogszűrés, mert védem a drogosokat, vagy támogatom, elnézem a drogozást. Felháborodásom okait az alábbiakban adom közre: Az a véleményem, hogy megalázó „kollektív bűnösséget” feltételezni a nagyrészt 95%-ban tisztességes magyar gyerekekről, fiatalokról. Szerintem a magyar fiatal semmivel sem rosszabb, drogosabb mint más Közép-Kelet Európai fiatal. (A „nyugatinál” pláne, hogy nem.) Kár olyan látszatot keltenie a világban, mintha mi egy különösen fertőzőt, drogos nemzet lennénk. Égés. Kár lenne 95%-ot megalázni, lelkileg megbántani pár százalék hülyegyerek miatt. Talán könnyebb lenne fordítva. Nagyobb szigorúságot mutatni azokkal szemben, akik tényleg rászolgálnak. Na és persze határozottabban fellépni a terjesztőkkel szemben, gyakrabban ellenőrizni a szórakozóhelyeket. Lehet, hogy én maradi vagyok, de úgy gondolom legjobb megelőzés a családban kell, hogy legyen melynek alapja a bizalom. Ha a szülő alávétne a kötelező drogtesztnek szeretett és féltve óvott gyermekeit, ezzel pláne, hogy elárulná, aláásná bizalmon alapuló kapcsolatukat. Azt fejeznék ki ezzel a tétével, hogy nem bízik saját gyermekében. Családon belül kell alapvetően felhívni a figyelmet minden káros dologra. Meg kell tanítani a gyereket, hogy elkerülje a veszélyes helyzeteket, nem pedig bűnöző módjára vizsgáltatni évente potom hatvanezerért. Mindezt akkor, amikor oly sok gyerek éheznek, amikor hónapokat kell várni egy-egy fontos akár életet is menthető orvosi

vizsgálatra, amikor a kórházba vinni kell a gyógyszereket, és amikor oly hosszú a várólista egy-egy műtetre, hogy mire rákerülne a sor szerencsétlen betegre, lehet hogy már szüksége sem lesz rá. Nekünk már csak ez hiányzik, egy jó kis „nemzeti drogteszt” milliárdokért. Persze a megelőzés az más. Az fontos. Felhívni a figyelmet erre a szörnyű dologra. Erre pedig érdekes módon alig jut pénz. Nevetséges. Ettől nem kellene sajnálni a pénzt. A jóérzésű gyerekek lelkivilágát, méltóságát sértené meg a kötelező vizsgálat. (Gyerekként én is megsértődnék a helyükben.) Azt sugallná, hogy minden gyerek alattomos drogos, akit el kell csípni. Szent Ágoston gyermekképe jut eszembe, aki azt hirdette, hogy a gyermek veszületett ösztönei hordozzák a „bűn alapanyagát” de ez igazi bűnné csak a személyes „beleegyezésével” válik. Ebből levont pedagógiai következtetése volt, hogy az esendő gyermeket nevelni kell, szeretettel párosuló szigorral. Pedagógiájának központi eleme az akaratra nevelés volt. A másik nagy vallási teológus, Luther azt mondta: A gyerek az Isten által szülőkre bízott „örök kincs.” Locke ezt mondja a nevelés mindenhatóságáról: „... azt hiszem nyugodtan mondhatom, hogy az utunkba akadó emberek kilenc tized része nevelés útján lett azzá ami jóvá vagy gonosszá, hasznossá vagy haszontalanná. A nevelés okozza a nagy különbségeket az emberek között.” Visszatérve a mába, ebben a boszorkányüldözésben én nem szeretnék partner lenni. Én szeretnék megbízni a gyerekekben, akit én mi neveltünk. Bízva abban, hogy csak ragadt rá valami a családban a koszon kívűl és megtudja majd különböztetni adott helyzetben, hogy mit lehet és mit nem. Egyébként szeretnék megspórolni az államnak is pár milliárdot, kérve, hogy a mi „családi keretünket”, négy évben mintegy fél millió forintot fordítsa valami hasznosabb, nemesebb célra, vagy tegye az én majdani, igencsak szerénynek ígérkező nyugdíjszámlámra. Az elképesztő, fantasztikus drogszűrő rendeletnek ez a része, a gyerekekre vonatkozó a legkiábrándítóbb, legfelháborítóbb. A többi érintett, a politikusok és az újságírók kispécézését sem igazán értem. Miért pont ők? Miért pont ők, a közvélemény egyedüli alakítói, formálói. Szerintem meg kellene szűrni minimum a fél országot, kivéve a csecsszopókat és a 70 év feletti nyugdíjasokat. Utóbbiaktól már igazán ne sajnáljunk egy kis élvezetet, hadd széptésék meg időse napjaikat egy kis extasyval. A ginát nem ajánlom, mert az további emlékeztetkiesést okoz. (Nem tudom, csak hallottam!) Szűrnék minden közszolgát és közalkalmazottat. Természetesen a gépjárművezetőket kétvégű, kettős funkciójú szondába fűjtanám. Egyik végén lenne a jó öreg, klasszikus alkoholszonda, másik végén pedig a „drogszonda”. Ja, persze ez nem jó ötlet, mert itt a fűjás nem hatékony. Itt pisilni kell, nyilvánosan (nehogy mutyizzon az ipse

és kicserélje azt a bűzös vizeletét a drogmentes, gyerekétől reggel elcsent és kiürült féldecis üvegekben belső zsebében tartott „mentes” pisivel). Elképzelem amint az autósokat közúti ellenőrzésre leállító biztos úr felszólítja: „Forgalmi engedélyt, jogosítványt, vizeletmintát tessenék előkészíteni ellenőrzésre.” És közben persze árgus szemekkel figyelemmel kíséri a mintaadás folyamatát, nehogy csaljon az illető. Persze, itt még mindig meg van az esélye, hogy ha ne adj isten korrumpálható a rendőrünk, összejátszik a mintaadóval. (Szemet huny) Ezért a legjobb az lenne, hogy egyszerre két rendőr figyelje az eseményt. Ekkor már talán tutira kizárható lenne minden csalás. Persze mindezen vizsgálatok nekünk személyenként hatvanezer forintba fájának alkalmanként. Egyébként szerintem célszerű lenne próbaként az első évben csak a politikusoknál alkalmazni a szűrést, akár havonta a siker érdekében. És ha a tesztelést sikeresen teszteljük, jöhetnénk mi, kisemberek. Úgy érzem, ezt a drogtémát most karácsony előtt talán nem volt szerencsés bedobni. Kissé elhomályosították vele az advent szépségét, tisztaságát. Lerombolták a jószágba a bizalomba vetett hitet. Egy országot és egy sereg jó és tiszta fiataalt hoztak hírbe. Mellesleg akár fals eredmények is születhetnek. Az interneten olvastam, hogy egy jó adag mákos tesztá, esetleg repetával megfejelve egy gyereknek hasonló tüneteket eredményezhet, mintha drogozna. Belegondolni is rossz, hogy a karácsonyi mákosbejgli hegyek elfogyasztása után milyen eredmények születnének ebben az országban. Tudom már elcsépelet tőlem újra olvasni, de én a korlátlan internethasználatot sokkal nagyobb problémának tartom a fiatalok kapcsán. Ezt ellentétben a droggal, igen nagy számban üzik és ennek is nagyon komoly negatív, egészségkárosító hatásai vannak. Lehet, hogy én voltam az egyedüli fehér ember ebben az országban, aki a szíve mélyén talán még egyet is értett a tervezett, nagy közfelháborodást kiváltó internetadóval. Csak úgy eszembe jutott e téma kapcsán, hogy a pár évig virágzó szabad pálinkafőzés, különösen az otthoni „házi főzőkkel” buherált mindenféle pancsolmány jótékony hatásaként olcsón hülyére itta magát a fél ország, az senkinek sem fájt, pedig szerintem igencsak sok egészségkárosodást okozott a népnek. Tavalý a rántott hús tilalomról, mint számomra szintén megmagyarázhatatlan, eszemment ötletről írtam hosszabb tiltakozó cikket „a menzareform” kapcsán. Most tényleg nem akartam semmi morbid témáról írni, csak szépről és jóról de nem sikerült megállni, hogy ne tegyem szóvá ezt a remélem sokunk számára hajmeresztő ötletet. Ráadásul kicsit én is érintve vagyok a dologban, merthogy írogatok ebben a porszemnyi újságban ezt azt. Olyan újságíró féle lennék vagy mi, bár papírom nincs róla. Izgatottan várom a jövő évet, ezen rendelettervezet kapcsán.

Tessék mondani, nekem vajon majd kell mintát produkálnom? Ha igen, akkor követelem, hogy adjanak a fodrászok, a hentesek, az újságárosok, a könyvtárosok, a ház mesterek, a kocsmárosok, a piaci kofák, a taxisok, a buszvezetők is, hiszen ők is igen-igen sok emberrel elbeszélgetnek nap mint nap. Közvélemény formáló személyek. Márpedig a közvélemény az nagyon fontos dolog, melyet nem lehet csak úgy „belőve” befolyásolni.

Ui.: Én, e cikk írója ezúton büntetőjogi felelősségem teljes tudatában kijelentem, hogy e cikk írása előtt, közben, alatt semmilyen aphrodiziakum, narkotikum, hagyományos (kemény) vagy designer drog befolyása alatt nem álltam. Ezt mintával

ugyan nem tudom igazolni (nincs rá hatvanezer forintom) de kérem, higgyék ezt el nekem így advent idején, bizalommal.

Hogy mégis ünnepivé, karácsonyivá fordítsam e szomorú témát tárgyaló írásomat, végezetül engedjenek meg egy-két bölcsességet, idézetet zárásként:

„Az egyetlen valami, amiből annál több lesz, minél többet adunk belőle a szeretet.”

„Aki másnak mindig örömet igyekszik szerezni, eléri, hogy mások is azt tegyék, ami neki örömeire szolgál.” (Bosco Szent János)

„Hinni annyi, mint Istenben bízni. Őrá hagyatkozni, őrá építeni, őt tenni életünk

értelmévé, céljává.” (W. Kasper)

„Nem a sok gondolás viszi előre az embert, hanem a nagy szeretet.” (Avilai Szent Teréz)

„Szakadékok felett visz az utunk, de az Isten fogja a kezünket! A rosszak csak azért rosszak, mert a jók nem elég jók.” (Szent X. Pius pápa)

„Sírva jössz a világra, és körülötted mindenki mosolyog igyekezz úgy élni, hogy mosolyogva távozzál és körülötted mindenki sírjon.”
(Hindu közmondás)

Kércsi

Emlékezés Szabó Sándorra

Idén 90. születésnapján köszönhetnénk Szabó Sándor pedagógust, helytörténészt ha élne, így csak emlékezni tudunk rá. „A mi napink, miket nekünk engedtek, mintegy hetven esztendei idő” írja a 90. zsoltár, számára ebből csak 63 év adatott.

Ipolypásztón született 1924-ben, a szülői házból mély vallásosságot és haza iránti szeretetet hozott és őrzött a szívében.

A nagy múltú Lónyai Református Gimnáziumban tanult. A gimnáziumi éveknek meghatározó szerepe volt egész életében. Jellemes, emberi értékeket tisztelő, keresztény emberekké nevelték a diákokat. Nem volt kétséges, hogy érettségi után tanulmányait a református teológián folytatja. Ebből két évet Budapesten, három évet Sárospatakon végzett. Patakon nagy hatással volt rá tanára Újszászy Kálmán, aki népműveléssel, művelődéstörténettel foglalkozott. Részt vettek a falukutató mozgalomban, cserkészkedtek. Lelkészi gyakorlaton Hernádszentandrásra volt, itt ismerte meg feleségét Nikhazy Erzsébet tanítónőt.

Sárospatakon megszüntették a teológiát, 15 társával átiratkozott a miskolci tanítóképzőbe. 1951-ben a pedagógus diploma megszerzése után megházasodott. A fiatal házaspár Emőd-Istvánmajor általános iskolájában kapott állást. Nagy szeretettel emlékeztek mindig az itt eltöltött évekre. Családja a mai napig tartja a kapcsolatot az ottani emberekkel. Abban az időben a falusi tanító a falu mindenese, szellemi irányítója, lámpása volt.

Szigorú tanítóként ismerték, oktató és nevelőmunkájában következetes volt, melyet a beosztottaktól is megkövetelt. Életük következő állomása Nemesbikk volt. Összesen 15 évet töltöttek a mezőcsáti járásban, ahol iskolavezető, igazgató, járási szakszervezeti titkár volt. Emlékezetes táborokat, akadályversenyeket, vetélkedőket szerveztek.

Két gyermekük született, akik a pedagógus pályát választották. Feleségével korán felismerték, hogy a népi hagyomány érték, nem feledésre méltó. Közös kutató, gyűjtő és

ismeretterjesztő munkát folytattak. 1965-ben jöttek vissza az encsi járásba, 9 évig a mérai iskola igazgatója. Érdekelte a történelem, beiratkozott a szegedi egyetem történelempedagógia szakára, betegsége miatt 3 évet végzett el. 1975-ben Encsre költöztek, előadói státuszt töltött be a Művelődési Központban. Hiányzott számára a katedra, a diákok, ekkor jött el iskolánkba, segítséget kért a honismereti szakkör szervezéséhez. A gyerekeket érdeklő a múlt, szívesen kutattak, hogyan éltek elődeink. Népi mesterségek, ünnepek, kenderfeldolgozás, falusi ételek témában írtak pályázatokat a Mezőgazdasági Múzeum felhívására, többször 1., 2., 3., helyezést értek el. Élete egyik legnagyobb örömet szerezte az 1977-ben kapott engedély, az encsi helytörténeti gyűjtemény megnyitására, melyben 20-25 év gyűjtőmunkája volt. Itt órákat, szakköröket tartottak, látogatták felnőttek és átutazók is. Egyik évben a tízezret is meghaladta a látogatók száma.

1985-ben megkérték a társadalmi ünnepeket szervező iroda létrehozására, 70 ismerőst temetett, írta nekrológjukat.

Nem volt párttag, társadalmi szervezetekben aktívan dolgozott: TIT történelmi szakosztály tagja, Megyei Honismereti Egyesület,

Hazafias Népfront, Pedagógus Szakszervezet, Igazgatói munkaközösség. Alapító tagja volt az 1985-ben tíz fővel létrehozott Kazinczy Társaságnak. A Társaságban igazi, értő barátai lettek, írásait megjelentették.

Publikációi jelentek meg: Honismeret folyóirat, Történelemtanítás, Széphalom évkönyv, Encsi Hírek, Úttörő újságok.

1970-ben kiadott Hernád menti táj, Hernád menti emberek című könyvben a falvak történetét írta meg. Feleségével összegyűjtötték, kis füzetben kiadták: Nevezetes emberek Abaújban.

Dr. Gellért Tibor - Események az encsi járásban és környékén minikönyvek társszerzője.

Hobbija az utazás és fotózás volt. Fényképek őrzik a tantestületünknek szervezett kirándulások emlékét. Felvételeket készített dr. Csorba Csaba Abaúj történeti leírása könyvéhez.

Kitartó munkájáért a következő kitüntetések kaptak:

Érdemes Társadalmi Munkás 1977

Kiváló Társadalmi Munkás 1978

Szocialista Kultúráért 1979

Kiváló Munkáért 1983

Életében tevékeny, sokoldalú, fáradhatatlan volt. Nyugdíjba vonulása után is tevékenyen részt vett a város életében. A népi hagyományok, kultúra iránti érdeklődése feleségében, gyermekeiben él tovább. Szabó Sándorné Népi Iparművész (hímzés), Gulyásné Szabó Zsuzsanna Népi Iparművész (gyöngyfűzés), Magyar Kézműves Remek címeket nyertek el.

Említésre méltó Erzsébet lánya Arany Katedra díja, melyet kiemelkedő színvonalú tanári munkájáért kapott.

Úgy tartják az ember akkor hal meg, ha elfelejtették, nem beszélnek róla. Életünk „elmúlik, mint az árnyék és az álom” (90. zsoltár) a felnövekvő nemzedék gyorsan felejt. Akik ismerték és tisztelték, gondoljanak rá jó szívvel!

Horváth Csabáné

1. Az Encsi Rendőrkapitányságon eljárás indult dolog elleni erőszakkal kisebb értékre elkövetett lopás bűntettének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen, aki 2014. 09. 10-re virradóan a Magyar Posta Zrt. Encs 1. számú postájának vörösréz burkolatát - mely a főpénztári ablak külső fa keretét védi - kb. 1 m² felületen levágta és eltulajdonította, továbbá 2014. 09. 11-re virradóan a burkolatból további 2 m²-t bontott le és tulajdonított el.

A nyomozás során megállapítást nyert, hogy a fenti bűncselekményt O.C.s. és B.F. encsi lakosok követték el. Nevezett személyek gyanúsított kihallgatására sor került, az eljárás jelenleg tart.

2. Nagyobb értékre elkövetett lopás bűntettének gyanúja miatt indult eljárás ismeretlen tettes ellen, aki 2014. október 01-re virradóan az Encsi Sportközpont Encs, Gagarin út 11. szám alatt található garázsának ajtaját kifizítve bejutott a helyiségbe és onnan 1 db Stihl motoros fűkaszt, valamint 1 db Countax fűnyíró traktort tulajdonított el.

Az eljárás jelenleg folyamatban van.

3. Az Encsi Milleniumi Parkban 2014. október 17-én négy fiatalos személy korábbi sérelmekért való elégtételként - több alkalommal hát tájékon, fejen rúgta V.V. encsi lakost. Az egyik támadó hajánál fogva a földre rántotta a sértettet, akit folyamatosan rúgdostak tovább. A négy elkövetővel szemben akiknek kiléte megállapításra került csoportosan elkövetett garázdaság bűntette miatt folyik eljárás az Encsi Rendőrkapitányságon.

A garázdaságok körülményeinek vizsgálata

során gyakran megállapítható, hogy az elkövetők és a sértettek ismerik egymást, esetlegesen rokonai vagy érzelmi kapcsolatok a vannak közöttük. Mindez azonban nem befolyásolja a felelősségre vonást, a konfliktusok erőszakos, mások által is észlelhető módon történő rendezése büntetőjogi következményeket von maga után. Garázdaság vétsége miatt amennyiben az elkövető bűnössége igazolódik a bíróság két évig terjedő szabadságvesztés büntetést is kiszabhat.

4. Csalás vétsége miatt indult eljárás 2014. októberében T. V. encsi lakos feljelentése alapján, aki az internetes jofogas.hu oldalon egy érintőképernyős mobiltelefont rendelt. Pár nap múlva a megrendelt terméket a futárszolgálat meghozta részére. A megrendelő 14.000,- Ft kifizetése ellenében vette át a csomagot. Miután kibontotta, észlelte, hogy csomagban nem az általa megrendelt készülék található, hanem egy régi típusú, működésképtelen rossz telefon. Az elkövető kilétének megállapítása céljából 50.000,- Ft-ot meg nem haladó értéke miatt - szabálysértési eljárás van folyamatban.

Az eset jól példázza azt, hogy a bűnözők milyen módon használják ki emberek jóhiszeműségét, az alkalmi, áron aluli vétel kivételes lehetőségét. Alapvető szabály, hogy előre ne utaljunk pénzt senkinek, a futárszolgálat által megküldött tárgyak átvételét fokozott figyelemmel kísérjük, továbbá az internetes hirdetéseket fokozott óvatossággal kezeljük.

5. Eljárás indult dolog elleni erőszakkal szabálysértési értékre elkövetett lopás vétségének elkövetése miatt ismeretlen tettes ellen, aki 2014. októberében az ajtón lévő deszkák lefeszítésével behatolt egy encsi raktárépületbe és onnan 1db vasajtót tulajdonított el.

A lefolytatott eljárás során megállapítást nyert, hogy a fenti bűncselekményt Sz. Á. és Sz. R. encsi lakosok követték el. Nevezett személyek felelősségre vonása gyorsított eljárás során, bíróság elé állítással megtörtént.

6. Eljárás indult személyi szabadság megsértésének bűntettének, könnyű testi sértéssel elkövetett kapcsolati erőszak bűntettének megalapozott gyanúja miatt B. J. encsi lakos ellen, aki 2014. novemberében Encsen lévő közös lakóházuk előtti útszakaszon házastársával összeshóllalkozott, melyet követően bántalmazta, a pulóverénél, illetve a karjánál fogva a sértett akarata ellenére a lakóházba bevonszolta. A házban ismételt bántalmazta feleségét, aki segítséget kérve megpróbált kijutni a házból, férje azonban mindezt megakadályozta. A fenti cselekményt B.J. a négy közös kiskorú gyermekének jelenlétében követte el, így mint a kiskorúak nevelésére köteles személy az e feladatából eredő kötelességét súlyosan megszegte, ezáltal kiskorú veszélyeztetésének bűntette miatt is folyik ellene az eljárás.

Az eljárás az elkövető előzetes letartóztatásban való helyezése mellett folyik.

A Büntető Törvénykönyv 2012. évi C. törvény 212./A. §-a tartalmazza a kapcsolati erőszak törvényi tényállását, mely lehetőséget nyújt azon személy felelősségre vonására, aki vele közös háztartásban vagy egy lakásban élő hozzátartozója egyéb nevesített sértettek - sérelmére rendszeresen erőszakos magatartást tanúsít, vagy akár súlyos nélkülözésnek teszi ki. Az elkövető legalább 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető, minősítő körülmény felmerülésével a büntetési tétel növekszik.

Pocsainé dr. Urbán Andrea

Nyugdíjas találkozó

2014. november 20-án az Encs Városi Művelődési Központban immár másodszor került megrendezésre az Encsi Rendőrkapitányság éves nyugdíjas találkozója. A rendezvényen a rendőrkapitányság nyugdíjasai, és szolgálati járandóságban

részesülő rendőr és határőr kollégái vettek részt, akik részére ebédet biztosítottunk. A találkozón az Encsi Váci Mihály Gimnázium tanulói Bialkó Bianka és Nyitrai Ákos - Bialkóné Horváth Krisztina és Varga József tanárok felkészítésével biztosították a

megjelentek szórakoztatását: versek, prózák és dalok előadásával. A résztvevőknek a műsor megtekintését követően lehetőségük nyílt a régi emlékeket is felidéző kötetlen beszélgetésre.

ÚJ DROGPREVENCIÓS PROGRAM

A rendőrség a fiatalok kábítószer-fogyasztásának megelőzése érdekében a 2014/15-ös tanévtől új szolgáltatással áll a szülők, családok rendelkezésére.

A program minden általános- és középiskolában tanuló gyermek családja számára elérhető. Szakemberünk szülői értekezleten, fogadóórán, telefonon vagy elektronikus levélben nyújt tájékoztatást a kábítószerrel kapcsolatos büntető igazságszolgáltatást érintő kérdésekben.

Az Önök drogprevenciós tanácsadója:

Név:
Krupár András r. százados
Szolgálati hely:
Encs Rendőrkapitányság
Bűnügyi Osztály
Telefonszám:
46/587-277/5633 mellék

E-mail cím:
drogprevencio.encsrk@borsod.police.hu

Fogadóóra ideje, helye:
minden hónap első keddjén 15:00 órától 16:00 óráig
Encsi Rendőrkapitányság (3860 Encs, Petőfi út 75. II/219 iroda).

Telefonos ügyelet ideje:
minden hónap első és harmadik keddjén 15:00 órától 16:00 óráig

Kérdéseivel kérjük, forduljon bizalommal munkatársunkhoz

*Encs Rendőrkapitányság
nevében kívánok
Encs város és abajai települések lakóinak
Békes Boldog Karácsonyi Ünnepeket!*
*dr. Antal István r. ezredes
kapitányságvezető*

Örökre elment legendákra emlékezünk

A sportszerető, ezen belül a labdarúgást kedvelő szurkolókat, egykori játékosársakat mindig érzékenyebben érinti egy-egy régi sporttársuk elvesztése. Még az évek-évtizedek múlása sem tudja felbontani azt a köteléket, összetartást, amit az együtt, egymásért küzdő, egymást segítő sportolók éreznek egymás iránt. Ez a különleges érzés egy életre szól.

A közelmúltban két nagyszerű volt labdarúgótól voltunk kénytelenek búcsúzni. Koscsó János /Sziku/ aki már 15 éves korától a „nagy csapat”-ban játszott. A vékony, szikár testalkatú gyerekről már korán kiderült tehetsége, hiszen mindent tudott a labdarúgásból. Szívós, terhelhető, jól cselező, mindkét lábával életveszélyesen lövő játékos volt. Sok legenda kering még ma is róla sok nagyszerű győzelem fűződik játékához. Mint egykori játékosársa, úgy emlékszem rá, mint aki befogadta és segítette, tanította a fiatalabbakat. Pályafutása utolsó éveiben, már csak kapusfeladatot vállalt, és itt is nagyszerű volt. A leghosszabb ideig sportolt, a statisztikák szerint 1953-1980-ig. Mint az Öregfiúk csapatának szervezőjeként is elmondhatom, hogy soha nem tudott nemet mondani egy-egy felkérésre. A második kérdése pedig mindig ez volt: „Mennyit kell összedobni?” Sok kedves emléket őrzök a

németországi tornákról és az itthoniakról is, ahol a fehér asztal mellett legtöbbször ő kezdte a nótákat. Az utolsó éveiben, aki nem ismerte csak egy szürke egyszerű embert látott, de mi akik ismerhettük tudtuk, hogy milyen nagyszerű és ma már elmondhatjuk, hogy pótolhatatlan és nagy veszteség az encsi sportéletben.

A másik szintén nagyszerű játékos Nagy József /Csuger/ akivel én már nem játszottam egy csapatban, de láttam játékát. A nyugodt, higgadt és rendkívül technikás játékos azok közé tartozott, akinél ha a labda hozzá került, csak legfeljebb szabálytalanul lehetett elvenni. Nagyszerűen látott a pályán, labdái mindig pontosak voltak és persze nagyon sportszerű játékos volt. Ő volt egy nagy generáció egyik utolsó tagja, amely az '50-es években sikerekre vitték az encsi labdarúgást. Fiúk!

Tudom, hogy a szívetek, lelketek mélyén vártatok arra, hogy az utókor illetve a mindenkori városvezetés elismeri a sportban, a sportért végzett munkátokat. Ez sajnos elmaradt. Talán kárpótlás lehetett számotokra, az Encsi sport 75 éves rendezvényén az az elismerés, amit mi egykori játékosársaitok nyújtottunk számotokra. Mi a magunk szerény eszközeivel elismertük sportbeli

teljesítményeket. Mi tudjuk, hogy pótolhatatlanok, egyszeri és megismételhetetlenek voltak. Nyugodjatok Békében!

ENCSI HÍREK

**Encs város polgárainak lapja
Megjelenik havonta
Kiadja: Encs Város Önkormányzata
Felelős kiadó: Szeles András
Főszerkesztő: Balla Ákos**

Szerkesztőség:
3860 Encs, Rákóczi út 9.
Tel.: 06/46/587-330

**A szerkesztőbizottság
munkatársai:**

dr. Szántó Marianna jegyző
önkormányzati hírek
Evva Margit helytörténet
Kércsi Tibor kultúra, fotó
Pocsainé dr. Urbán Andrea
bűnügyi hírek
Rácz Tamás mentőhírek
Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320

